ትንቢተ ዳንኤል

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- የ ይሁ*ዳ ንጉሥ* ኢዮአቄም በነገሠ በሦስተኛው ዓመት የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ከበባት።
- ² ፤ ጌታም የይሁዳን ንጉሥ ኢዮአቄምን ከእግዚአብሔርም ቤት ዕቃ ከፍሎ በእጁ አሳልፎ ሰጠው፤ እርሱም ወደ ሰናዖር ምድር ወደ አምላኩ ቤት ወሰደው፥ ዕቃውንም ወደ አምላኩ ግምጃ ቤት አገባው።
- 3
- ⁴ ፤ ንጉሡም ነውር የሌለባቸውንና መልከ መልካሞቹን፥ በጉቡብ ሁሉ የሚያስተውሉትን እውቀትም የሞላባቸውን ብልሃተኞችና አስተዋዮች የሆኑትን፥ በንጉሡም ቤት መቆም የሚችሉትን ብላቴኖች ከእስራኤል ልጆች ከነገሥታቱና ከመሳፍንቱ ዘር ያመጣ ዘንድ የከለዳውያንንም ትምህርትና ቋንቋ ያስተምሩአቸው ዘንድ ለጃንደረቦች አለቃ ለአስፋኔዝ ነገረ።
- ⁵ ፤ ንጉሡም ሦስት ዓመት ያሳድጉእቸው ዘንድ፥ ከዚያም በኋላ በንጉሡ ፊት ይቆሙ ዘንድ ከንጉሡ መብል ከሚጠጣውም ጠጅ በየዕለቱ ድርጎአቸውን አዘዘላቸው።
- ⁶ ፤ በእነዚህም መካከል ከይሁዳ ልጆች ዳንኤልና እናንያ ሚሳኤልና እዛር*ያ* ነበሩ።
- ⁷ ፤ የጃንደረቦቹም አለቃ ስም አወጣላቸው፤ ዳንኤልን ብልጣሶር፥ አናን*ያን*ም ሲድራቅ፥ ሚሳኤልንም ሚሳቅ፥ አዛር*ያ*ንም አብደናጎ ብሎ ጠራቸው።
- ⁸ ፤ ዳንኤልም በንጉሥ መብልና በሚጠጣው ጠጅ እንዳይረክስ በልቡ አሰበ፤ እንዳይረክስም የ*ጀን* ደረቦቹን አለቃ ለመነ።
- ⁹ ፤ እግዚአብሔርም በጃንደረቦቹ አለቃ ፊት ለዳንኤል ሞገስንና ምሕረትን ሰጠው።
- ¹⁰ ፲ የ*ጃን*ደረቦቹም አለ*ቃ ዳ*ንኤልን። መብሉንና መጠጡን ያዘዘላችሁን ጌታዬን ንጉ**ሥን እ**ፌራለሁ፤ በዕድሜ እንደ እናንተ ካሉ ብላቴኖች ይልቅ ፊታችሁ ከስቶ *ያየ እንደ ሆነ፥ ከንጉ*ሥ ዘንድ በራሴ ታስፌርዱብኛላችሁ አለው።
- ¹¹ ፤ ~~ዓ~~ንኤልም የጀንደርቦቹ አለቃ በ~~ዓ~~ንኤልና በአናንያ በሚሳኤልና በአዛር*ያ* ላይ የሾ*መውን* ሜልዳርን።
- ¹² ፲ እኛን ባሪያዎችህን አሥር ቀን ያህል ት**ፊት**ነን ዘንድ እለምንሃለሁ፤ የምንበላውንም **ተራ**ጥሬ የምንጠጣውንም ውኃ ይስጡን፤
- ¹³ ፤ ከዚያም በኋላ የእኛን ፊትና ከንጉሥ መብል የሚበሉትን የብላቴኖችን ፊት ተመልከት፤ እንዳየሽውም ሁሉ ከባሪያዎችህ ጋር የወደድሽውን አድርግ አለው።
- ¹⁴ ፤ ይህንም ነገራቸውን ሰምቶ አሥር ቀን ፊተናቸው።
- ¹⁵ ፤ ከአሥር ቀንም በኋላ ከንጉሥ *መ*ብል ከበሉ ብላቴኖች ሁሉ ይልቅ ፊታቸው አምሮ ሥጋቸውም ወፍሮ ታየ።
- ¹⁷ ፤ ለእነዚህም ለአራቱ ብላቴኖች እግዚአብሔር በትምህርትና በጥበብ ሁሉ እውቀትንና ማስተዋልን ሰጣቸው፤ ማንኤልም በራእይና በሕልም ሁሉ አስተዋይ ነበረ።
- ¹⁸ ፤ እነርሱም ይገቡ ዘንድ ንጉሥ ያዘዘው ቀን በተፈጸመ ጊዜ፥ የጃንደረቦቹ አለቃ ወደ ናቡስደነዖር ዘንድ አገባቸው።
- ¹⁹ ፤ ንጉሡም በተነጋገራቸው ጊዜ ከብላቴኖቹ ሁሉ እንደ ዳንኤልና እንደ እናን*ያ* እንደ ሚሳኤልና እንደ አዛር*ያ*

ያለ አልተገኘም፤ በንጉሡም ፊት ቆሙ።

- ²⁰ ፤ ንጉ**ሥም በ**ጠየቃቸው በ**ተበብና በማስተዋል ነገር ሁሉ በግዛቱ ሁሉ ከሚኖሩ የሕልም ተር**ዓሚዎችና አስማተኞች ሁሉ እነርሱ አሥር እጅ የበለጡ ሆነው አገኘባቸው።
- ²¹ ፤ ዳንኤልም እስከ ንጉሥ እስከ ቂሮስ መጀመሪያ ዓመት ተቀመጠ።

- **ና** ቡከደነፆርም በነገሥ በሁለተኛው ዓመት ናቡከደነፆር ሕልም አለመ፤ መንፌሱም ታወከ፥ እንቅልፉም ከእርሱ ራቀ።
- ² ፤ ለንጉሡም ሕል*ሙን* እንዲነግሩት ንጉሡ የሕልም ተርጻሚዎቹንና አስማተኞቹን መተተኞቹንና ከለዳውያኑንም ይጠሩ ዘንድ እዘዘ፤ እነርሱም ገብተው በንጉሡ ፊት ቆሙ።
- ³ ፤ ንጉሡም። ሕልም አልሜአለሁ፥ ሕል*ሙን*ም ለማወቅ *መን*ፈሴ ታው**ኮ**አል አላቸው።
- ⁴ ፤ ከለዳውያኑም ንጉሡን በሶርያ ቋንቋ። ንጉሥ ሆይ፥ ሺህ ዓመት ንገሥ፤ ለባሪያዎችህ ሕልምህን ንገር፥ እኛም ፍቺውን እናሳይሃለን ብለው ተናገሩት።
- ⁵ ፤ ንጉሡም መለሰ ከለዳውያኑንም። ነገሩ ከእኔ ዘንድ ርቆአል፤ ሕልሙንና ፍቺውን ባታስታውቁኝ÷ ትቈረጣላቸሁ ቤቶቻቸሁም የጕድፍ መጣያ ይደረጋሉ።
- ⁶ ፤ ሕልሙንና ፍቺውን ግን ብታሳዩ፥ ከእኔ ዘንድ ስጦታና ዋጋ ብዙ ክብርም ትቀበላላችሁ፤ ስለዚህም ሕልሙንና ፍቺውን አሳዩኝ አላቸው።
- ⁷ ፤ ሁለተኛም ጊዜ መልሰው*። ንጉ*ሥ ለባሪያዎቹ ሕል*ሙን* ይንገር፥ እኛም ፍቺውን እናሳያለን አሉት።
- ⁸ ፤ ንጉሥ መልሶ። ነገሩ ከእኔ ዘንድ እንደ ራቀ ታውቃላችሁና ጊዜውን እንድታስረዝሙ እኔ አውቃለሁ።
- ⁹ ፤ ሕልሙንም ባታስታውቁኝ አንድ ፍርድ አለባቸሁ፤ ጊዜውን ለማሳለፍ የሐሰትንና የተንኰልን ቃል ልትነግሩኝ አዘጋጅታችኃል፤ ስለዚህ ሕል*ሙን ንገሩኝ* ፥ ፍቺውንም ማሳየት እንድትችሉ አውቃለሁ አለ።
- ¹⁰ ፤ ከለዳውያኑም በንጉሡ ፊት መልሰው። የንጉሡን ነገር ያሳይ ዘንድ የሚችል ሰው በምድር ላይ የለም፤ ከነገሥታትም ታላቅና ኃይለኛ የሆነ እንደዚህ ያለ ነገር የሕልም ተርጓሚንና አስማተኛን ከለዓዊንም አልጠየቀም።

- ¹³ ፤ ትእዛዝም ወጣ፥ ጠቢባንንም ይገድሉ ዘንድ ጀመሩ፤ ዳንኤልንና ባልንጀሮቹንም ይገድሉ ዘንድ **ፈ**ለጉአቸው ፡፡
- ¹⁴ ፤ የዚያን ጊዜም ዳንኤል የባቢሎንን ጠቢባን ይገድል ዘንድ የወጣውን የንጉሥን የዘበኞቹ አለቃ አርዮክን በፌሊጥና በማስተዋል ተናገረው፤
- ¹⁵ ፤ ለንጉሡም አለቃ ለአርዮክ መልሶ። የንጉሡ ት**ሕዛዝ ስለ ምን ቸኰለ? አለው። አርዮክም ነገሩን ለ**ዳንኤል አስታወቀው።
- ¹⁶ ፤ ዳንኤልም ገብቶ ፍቺውን ለንጉሡ የሚያስታውቅበት ጊዜ ይሰጠው ዘንድ ንጉሡን ለ*መ*ነ።
- 17 -
- ¹⁸ ፤ የዚያን ጊዜም ዳንኤል ወደ ቤቱ ሄደ። ዳንኤልም ባልንጀሮቹም ከቀፉት ከባቢሎን ጠቢባን ጋር እንዳይሞቱ ስለዚህ ምሥጢር ምሕረትን ከሰማይ አምላክ ይለምኑ ዘንድ ነገሩን ለባልንጀሮቹ ለአናንያና ለሚሳኤል ለአዛርያ አስታወቃቸው።
- ¹⁹ ፤ የዚያን ጊዜም ምሥጢሩ በሌሊት ራ**አይ ለ**ዳንኤል ተገለጠለት፤ ዳንኤልም የሰ**ማ**ይን አምላክ አ*መ*ሰገን።
- ²¹ ፤ ጊዜያትንና ዘመናትን ይለውጣል፤ ነገሥቃትን ያ**ፈልሳል፥ ነገሥቃትንም ያስነሣል፤ ጥበብን ለጠቢባን** እውቀትንም ለእስተዋዮች ይሰጣል።
- ²² ፤ የጠለቀውንና የተሠወረውን ይገልጣል፤ በጨለጣ ያለውን ያውቃል÷ ብርሃንም ከአርሱ ጋር ነው።
- ²³ ፤ ጥቡብንና ኃይልን የሰጠሽኝ፥ እኛም የለ*መንን*ህን ነገር አሁን ያስታወቅሽኝ፥ እንተ የአባቶቼ እምላክ ሆይ፥ የንጉሡን ነገር አስታውቀሽኛልና *እገዛል*ሃለሁ አ*መ*ሰግንህማለሁ።

- ²⁴ ፤ ከዚህም በኋላ ዳንኤል ንጉ**ሥ የባቢሎንን ጠቢባን ያጠፋ ዘንድ ወ**ዳዘዘው ወደ አርዮክ ገባ፤ በገባም ጊዜ። የባቢሎንን ጠቢባን አታጥፋ፤ ወደ ንጉሥ አስገባኝ÷ እኔም ፍቺውን ለንጉሥ አሳያለሁ አለው።
- ²⁵ ፤ የዚ*ያን* ጊዜም አርዮክ ዳንኤልን ፈጥኖ ወደ ንጉ**ሥ አስገባውና። ከ**ይሁዳ ምርኮኞች ያለውን ለንጉሥ ፍቺውን የሚያስታውቀውን ሰው አግኝቼአለሁ አለው።
- ²⁶ ፤ ንጉሡም መለሰ ብልጣሶርም የሚባለውን ዳንኤልን። ያየሁትን ሕልምና ፍቺውን ታስታውቀኝ ዘንድ ትችላለህን? አለው።
- ²⁷ ፤ ዳንኤልም በንጉሡ ፊት መልሶ እንዲህ አለ። ንጉሡ የጠየቀውን ምሥጢር ጠቢባንና አስጣተኞች የሕልም ተርጓሚዎችና ቃላተኞች ለንጉሡ ያሳዩ ዘንድ አይችሉም፤
- ²⁸ ፲ ነገር ግን ምሥጢር የሚገልጥ አምላክ በሰማይ ውስጥ አለ÷ እርሱም በኋለኛው ዘ*መን* የሚሆነውን ለንጉ<u>ሙ</u> ለናቡከደነፆር አስታውቆታል። በአልጋህ ላይ የሆነው ሕልምና የራስህ ራእይ ይህ ነው።
- ²⁹ ፤ እንተ÷ ንጉሥ ሆይ÷ ከአንተ በኋላ የሚሆነው ምን እንደ ሆነ በአልጋህ ላይ ታስብ ነበር፤ ምሥጢርንም የሚገልጠው የሚሆነውን ነገር እስታውቆሃል።
- ³⁰ ፲ ነገር ግን ይህ ምሥጢር ለ**እኔ መገለጡ ፍቺው ለንጉ**ሡ ይታወቅ ዘንድ፥ እንተም የልብህን እሳብ ታውቅ ዘንድ ነው እንጃ በዚህ ዓለም ካሉ ሰዎች ይልቅ በ**ተበብ ስለ በለ**ጥሁ አይደለም።
- ³¹ ፲ አንተ÷ ንጉሥ ሆይ÷ ታላቅ ምስል አየሀ፲ ይህም ምስል ታላቅና ብልጭልጭታው የበዛ ነበረ÷ በፊትህም ቆሞ ነበር፲ መልኩም ግሩም ነበረ።
- ³² ፤ የዚህም ምስል ራስ ጥሩ ወርቅ፥ ደረቱና ክንዶቹም ብር፥ ሆዱና ወገቡም ናስ፥
- ³³ ፤ ጭኖቹም ብረት÷ እግሮቹም እኩሉ ብረት እኩሉም ሸክላ ነበረ።
- ³⁴ ፤ እጅም ሳይነካው *ድንጋ*ይ ከተራራው ተፌንቅሎ ኩብረትና ከሽክላ የሆነውን የምስሉን እግሮች ሲ*መታና* ሲራጭ እየህ።
- ³⁵ ፤ የዚያን ጊዜም ብረቱና ሸክላው፥ ናሱና ብሩ ወርቁም በእንድነት ተራጨ፥ በመከርም ጊዜ በእውድማ ላይ እንዳለ እብቅ ሆነ፤ ነፋስም ወሰደው፥ ቦታውም አልታወቀም፤ ምስሉንም የመታ ድንጋይ ታላቅ ተራራ ሆነ ምድርንም ፊጽሞ ሞላ
- ³⁶ ፤ ሕልሙ ይህ ነው፤ አሁንም ፍቺውን በንጉ**ሥ ፊት እ**ንናገራለን።
- ³⁷ ፤ እንተ÷ ንጉሥ ሆይ÷ የሰማይ አምላክ *መንግሥትንና ኃ*ይልን÷ ብርታትንና ክብርን የሰጠህ የነገሥታት ንጉሥ አንተ ነህ።
- ³⁸ ፤ በሚቀመጡበትም ስፍራ ሁሉ የሰው ልጆችንና የምድር አራዊትን የሰማይ ወፎችንም በእጅህ አሳልፎ ሰጥቶሃል÷ ለሁሉም ገዥ አድርጎሃል፤ አንተ የወርቁ ራስ ነህ።
- ³⁹ ፲ ከአንተም በኃላ ከአንተ የሚያንስ ሌላ *መንግሥት ይ*ነሣል፤ ከዚያም በኃላ በምድር ሁሉ ላይ የሚገዛ ሌላ ሦስተኛ የናስ *መንግ*ሥት ይነሣል።
- ⁴⁰ ፤ አራተኛውም *መንግሥት* ሁሉን እንደሚቀጠቅጥና እንደሚያደቅቅ ብረት ይበረታል፤ እነዚህንም ሁሉ እንደሚ**ፊጭ ብረት ይቀጠቅጣል ይ**ፌጭጣል።
- ⁴¹ ፤ እግሮቹና ጣቶቹም እኩሉ ሸክላ እኩሉም ብረት ሆኖ እንዳየህ፥ እንዲሁ የተከፋፌለ *መንግሥት* ይሆናል፤ ብረቱም ከሸክላው ጋር ተደባልቆ እንዳየሁ፥ የብረት ብርታት ለእርሱ ይሆናል።
- ⁴² ፤ የእግሮቹም ጣቶች እኩሉ ብረት እኩሉም ሸክላ እንደ ነበሩ÷ እንዲሁ *መንግሥ*ቱ እኩሉ ብርቱ እኩሉ ደካማ ይሆናል።
- ⁴³ ፤ ብረቱም ከሸክላው ጋር ተደባልቆ እንዳየህ፥ እንዲሁ ከሰው ዘር ጋር ይደባለቃሉ፤ ነገር ግን ብረት ከሸክላ ጋር እንደማይጣበቅ፥ እንዲሁ እርስ በርሳቸው አይጣበቁም።
- ⁴⁴ ፤ በእንዚያም ነገሥታት ዘ*መን* የሰ**ማ**ይ አምላክ ለዘላለም የማይ**ፈርስ መንግሥት ያስ**ነሣል፤ ለሌላ ሕዝብም የማይሰጥ መንግሥት ይሆናል፤ እነዚያንም መንግሥታት ሁሉ ት**ፌጫቸዋለች ታጠፋቸው**ማለች፥ ለዘላለምም ትቆማለች።
- ⁴⁵ ፤ ድንጋዩም እጅ ሳይነካው ከተራራ ተፊንቅሎ ብረቱንና ናሱን ሽክላውንና ብሩን ወርቁንም ሲፌጨው እንዳየህ፥ እንዲሁ ከዚህ በኋላ የሚሆነውን ታላቁ አምላክ ለንጉሥ አስታውቆታል፤ ሕል**ሙም እውነተ**ኛ ፍቺውም የታመነ ነው።
- ⁴⁶ ፤ የዚ*ያን* ጊዜም ንጉሡ ናቡከደነፆር በግምባሩ ተደፍቶ ለዳንኤል ሰገደለት÷ የእህሉንም ቍርባን ዕጣኦንም ያቀርቡለት ዘንድ እዘዘ።

- ⁴⁷ ፤ ንጉሡም ዳንኤልን። ይህን ምሥጢር ትገልጥ ዘንድ ተችሎሃልና በአውነት አምላካችሁ የአማልክት አምላክ፥ የነገሥታትም ጌታ፥ ምሥጢርም ገላጭ ነው ብሎ ተናገረው።
- ⁴⁹ ፤ ዳንኤልም ንጉሡን ለመነ÷ እርሱም ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናጎንም በባቢሎን እውራጃ ሥራ ላይ ሾማቸው፤ ዳንኤል ግን በንጉሡ በር ነበረ።

- <mark>ን</mark>ጉሥ ናቡክደነፆር ቁመቱ ስድሳ ክንድ ወርዱም ስድስት ክንድ የሆነውን የወርቁን ምስል አሠራ፤ በባቢሎንም አውራጃ በዱራ ሜዳ አቆመው።
- ² ፤ ንጉሥም ናቡከደነፆር መኳንንትንና ሹማምቶችን፥ አዛዦችንና አዛውንቶችን፥ በጅሮንዶችንና አማካሪዎችን፥ መጋቢዎችንም፥ አውራጃ ገዦችንም ሁሉ ይሰበስቡ ዘንድ፥ ንጉሥም ናቡከደነፆር ላቆመው ምስል ምረቃ ይመጡ ዘንድ ላከ።
- ³ ፤ በዚያን ጊዜም መኳንንቱና ሹማምቶቹ፥ አዛዦቹና አዛውንቶቹ፥ በጅሮንዶቹና አማካሪዎቹ፥ መጋቢዎቹና አውራጃ ገዦቹ ሁሉ ንጉሥ ናቡከደነፆር ላቆመው ምስል ምረቃ ተሰበሰቡ፤ ናቡከደነፆርም ባቆመው ምስል ፊት ቆሙ።
- ⁴ ፤ አዋጅ ነጋሪውም እየጮሽ እንዲህ እለ። ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የምትናገሩ ሆይ፥
- ⁵ ፤ የመለከትንና የእንቢልታን፥ የመሰንቆንና የክራርን፥ የበገናንና የዋሽንትን፥ የዘሬንንም ሁሉ ድምፅ በሰማችሁ ጊዜ፥ ተደፍታችሁ ንጉሥ ናቡከደነፆር ላቆመው ለወርቁ ምስል እንድትሰግዱ ታዝዛችኋል።
- ⁶ ፤ ተደፍቶም የማይሰግድ በዚያን ጊዜ በሚነድድ እሳት እቶን ውስጥ ይጣላል።
- ⁷ ፤ ስለዚህ በዚያን ጊዜ አሕዛብ ሁሉ የመለከቱንና የእንቢልታውን፥ የመስንቆውንና የክራሩን፥ የበገናውንና የዘፊኦንም ሁሉ ድምፅ በሰሙ ጊዜ፥ ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የተናገሩ ሁሉ ተደፉ፥ ንጉሡም ናቡክደነፆር ላቆመው ለወርቅ ምስል ሰገዱ።
- ⁸ ፤ በዚ*ያን ጊ*ዜም ከለዳው*ያን* ቀርበው አይሁድን ከሰሱ።
- ⁹ ፤ ለንጉሡም ለናቡከደነዖር ተናገሩ እንዲህም እሉ። ንጉሥ ሆይ፥ ሺህ ዓመት ንገሥ።
- ¹⁰ ፤ አንተ÷ ንጉሥ ሆይ። የመለከትንና የእንቢልታን÷ የመሰንቆንና የክራርን÷ የበገናንና የዋሽንትን÷ የዘሬ*ንንም* ሁሉ ድምፅ የሚሰማ ሰው ሁሉ ተደፍቶ ለወርቁ ምስል ይስገድ፤
- ¹¹ ፤ ተደፍቶም የማይሰግድ በሚነድድ እሳት እቶን ውስጥ ይጣላል ብለህ አዘዝህ።
- ¹² ፤ በባቢሎን አውራ*ጃ ሥራ* ላይ የሾምሃቸው ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናጎም የሚባሉ አይሁድ አሉ፤ ንጉሥ ሆይ፥ እነዚህ ሰዎች ትእዛዝህን እንቢ ብለዋል፤ አማልክትህን አ*ያ*መልኩም፥ ላቆምሽውም ለወርቁ ምስል አይሰግዱም።
- 13 ፲ ናቡከደነፆርም በብስጭትና በቍጣ ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናጎንም ያመጡ ዘንድ አዘዘ፲ እነዚህንም ሰዎች ወደ ንጉሡ ፊት አመጡአቸው።
- ¹⁴ ፲ ናቡከደነፆርም። ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናጎም ሆይ፥ አምላኬን አለማምለካችሁ፥ ላቆምሁትም ለወርቁ ምስል አለ*መ*ስገዳችሁ እውነት ነው*ን*?
- ¹⁵ ፤ አሁንም የመለከቱንና የእንቢልታውን የመሰንቆውንና የክራሩን የበገናውንና የዋሽንቱን የዘፊ*ኑ*ንም ሁሉ ድምፅ በሰማችሁ ጊዜ ተደፍታችሁ ላሥራሁት ምስል ብትሰግዱ መልካም ነው፤ ባትሰግዱ ግን በዚያ ጊዜ በሚነድድ እሳት እቶን ውስጥ ትጣላላችሁ፤ ከእኟስ የሚያድናችሁ አምላክ ማን ነው? ብሎ ተናገራቸው።
- ¹⁶ ፤ ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናጎም መለሱ ንጉሡንም። ናቡከደነፆር ሆይ፥ በዚህ ነገር እንመልስልህ ዘንድ አስራላጊያችን አይደለም።
- ¹⁷ ፲ የምናመልከው እምላካችን ከሚንድደው ከእሳቱ እቶን ያድነን ዘንድ ይችላል፤ ከእጅህም ያድነናል፥ ንጉሥ ሆይ!
- ¹⁸ ፤ ነገር ግን÷ ንጉሥ ሆይ÷ እርሱ ባያድነን÷ አማልክትህን እንዳናመልክ ላቆምሽውም ለወርቁ ምስል እንዳንስግድለት እወቅ አሉት።
- ¹⁹ ፤ የዚ*ያን* ጊዜም ናቡክደንፆር በሲድራቅና በሚሳቅ በአብደናጎም ላይ ቊጣ ሞላበት÷ የፊቱም *መ*ልክ ተለወጠባቸው፤ እርሱም ተናገረ÷ የአቶንም እሳት ይንድድ ከነበረው ይልቅ ሰባት እጥፍ እድርገው እንዲያንድ~~ዱ~~ት

አዘዘ።

- ²⁰ ፤ ሲድራቅንና ሚሳቅንም አብደናጎንም ያስሩ ዘንድ፥ ወደሚነድድም ወደ **እቶን እሳት ይጥሉአቸው ዘንድ** በሥራዊቱ ውስጥ ከነበሩት ኃያላን አዘዘ።
- ²¹ ፤ የዚያን ጊዜም እንዚህ ሰዎች ከሰናፊላቸውና ከቀሚሳቸው ከመጐናጸፊያቸውም ከቀረውም ልብሳቸው ጋር ታስረው በሚንድድ በእቶን እሳት ውስጥ ተጣሉ።
- ²² ፲ የንጉ**ሥም ት**እዛዝ አስቸኳይ ስለሆነ የእቶኦም እሳት እጅግ ስለሚነድድ፥ ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናጎንም የጣሉአቸውን ሰዎች የእሳቱ ወላፊን ገደላቸው።
- ²³ ፤ እነዚህም ሦስቱ ሰዎች ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናሳም ታስረው በሚነድደው በእቶኑ እሳት ውስጥ ወደቁ።
- ²⁴ ፤ የዚያን ጊዜም ንጉሡ ናቡከደነፆር ተደነቀ ልጥኖም ተነሣ፤ አማካሪፆቹንም። ሦስት ሰፆች አስረን በእሳት ውስጥ ጥለን አልነበረምን? ብሎ ተናገራቸው። እነርሱም። ንጉሥ ሆይ፥ እውነት ነው ብለው ለንጉሡ መለሱለት።
- ²⁵ ፤ እርሱም። እነሆ÷ እኔ የተራቱ በእሳቱም መካከል የሚመላለሱ አራት ሰዎች አያለሁ፤ ምንም አላቈሰላቸውም፤ የአራተኛውም መልክ የአማልክትን ልጅ ይመስላል ብሎ መለሰ።
- ²⁶ ፤ የዚያን ጊዜም ናቡከደነፆር ወደሚነድደው ወደ እሳቱ እቶን በር ቀርበ። እናንተ የልዑል አምላክ ባሪያዎች፥ ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናጎም፥ ኦ ውጡ ብሎ ተናገራቸው። ሲድራቅና ሚሳቅም አብደናጎም ከእሳቱ መካከል ወጡ።
- ²⁷ ፤ መሳፍንቱና ሹማምቶቹም አዛተኛቹና የንጉሡ አማካሪዎች ተሰብስበው እሳቱ በእነዚያ ሰዎች አካል ላይ ኃይል እንዳልነበረው፥ የራሳቸውም ጠጕር እንዳልተቃጠለች፥ ሰናፊላቸውም እንዳልተለወጠ፥ የእሳቱም ሽታ እንዳልደረሰባቸው አዩ።
- ²⁸ ፤ ናቡከደነዖርም መልሶ። መልእኩን የላከ፥ ከአምላካቸውም በቀር ጣንም አምላክ እንዳያመልኩ ለእርሱም እንዳይስግዱ ስውነታቸውን አሳልፌው የስጡትን የንጉሡንም ቃል የተላለፉትን በእርሱ የታመኑትን ባሪያዎቹን ያዳነ፥ የሲድራቅና የሚሳቅ የአብደናጎም አምላክ ይባረክ።
- ²⁹ ፤ እኔም እንደዚህ የሚያድን ሌላ አምላክ የለምና በሲድራቅና በሚሳቅ በአብደናጎም አምላክ ላይ የስድብን ነገር የሚናገር ወገንና ሕዝብ በልዩ ልዩም ቋንቋ የሚናገሩ ይቈረጣሉ÷ ቤቶቻቸውም የጕድፍ *መጣያ* ይደረ*ጋ*ሉ ብዬ አዝዣለሁ አለ።
- ³⁰ ፤ የዚ*ያን* ጊዜም ንጉሥ ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናጎንም በባቢሎን አውራጃ ውስጥ ከፍ ከፍ አደረጋቸው ።

- በንጉሥ ከናቡከደነፆር በምድር ሁሉ ወደሚቀመጡ ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም ወደሚናገሩ ሁሉ÷ ስላም ይብዛላችሁ።
- ² ፤ ልዑል አምላክ በፊቴ ያደረገውን ተአምራቱንና ድንቁን አሳያችሁ ዘንድ ወድጃለሁ።
- ³ ፤ ተእምራቱ እንዴት ታላቅ ነው! ድንቁም እንዴት ጽኑ ነው! መንግሥቱም የዘላለም መንግሥት ነው፥ ግዛቱም ለልጅ ልጅ ነው።
- ⁴ ፤ እኔ ናቡከደነፆር በቤቴ ደስ ብሎኝ በአዳራሼም ተመችቶኝ ነበር።
- ⁵ ሕልም አለምሁ፤ እርስዋም አስፌራችኝ፤ በአልጋዬም ላይ የነበረው አሳቤና የራሴ ራ**እ**ይ አስጨነቁኝ <mark>።</mark>
- ⁶ ስለዚህ የሕል*ሙን* ፍቺ *እንዲያ*ስታውቁኝ የባቢሎን ጠቢባን ሁሉ ወደ እኔ ይገቡ ዘንድ አዘዝሁ።
- ⁷ የዚያን ጊዜም የሕልም ተርጻሚዎቹና አስማተኞቹ ከለዳውያኦና ቃላተኞቹ ገቡ፤ ሕል*ሙን*ም በፊታቸው ተናገርሁት ፍቺውን ግን አላስታወቁኝም።
- ⁸ በመጨረሻም የቅዱሳን አማልክት መንፌስ ያለበት እንደ አምላኬ ስም ብልጣሶር የሚባለው ዳንኤል በፊቴ ገባ፤ *እኔም ሕልሙን ነገር* ሁት *እንዲህ*ም አልሁት።
- ⁹ የሕልም ተርጻሚዎች አለቃ ብልጣሶር ሆይ፥ የቅዱሳን አማልክት *መን*ፌስ በአንተ ውስጥ እንዳለ፥ ከምሥጢርም ሁሉ የሚያስቸግርህ እንደሌለ አውቄአለሁና ያለምሁትን የሕልሜ*ን ራ* አይ ፍቺውንም *ንገረኝ* ።
- ¹⁰ የራሴ ራእይ በአልጋዬ ላይ ይህ ነበረ፤ እነሆ÷ በምድር መካከል ዛፍ አየሁ÷ ቁመቱም እጅግ ረጅም ነበረ።
- ¹¹ ዛፉም ትልቅ ሆነ፥ በረታም፥ ቁመቱም እስከ ሰማይ ደረሰ፥ መልኩም እስከ ምድር ሁሉ *ዓ*ርቻ ድረስ ታየ።
- ¹² ቅሐሉም። የተዋበ ነበረ ፍራውም ብዙ ነበረ÷ ለሁሉም *መ*ብል ነበረበት፤ ከ**ተላውም በታ**ች የምድር አራዊት

ያርፉበት ነበር፥ በቅርንጫፎቹም ውስጥ የሰማይ ወፎች ይቀመጡ ነበር፥ ሥጋ ለባሹም ሁሉ ከእርሱ ይበላ ነበር።

- ¹³ በአልጋዬም ላይ በራሴ ራእይ አየሁ፤ እነሆም፥ አንድ ቅዱስ ጠባቂ ከሰማይ ወረደ**።**
- ¹⁴ በታላቅ ድምፅም እየጮሽ እንዲህ አለ። ዛፉን ቍረጡ፥ ቅርንጫፎቹንም ጨፍጭፉ፥ ቅጠሎቹንም አራግፉ፥ ፍሬውንም በትኦ፤ አራዊትም ከበታቹ ወፎቹም ከቅርንጫፉ ይሽሹ።
- ¹⁵ ፤ ነገር ግን ጉቶውን በምድር ውስጥ ተዉት፥ በመስክም ውስጥ በብረትና በናስ ማሰሪያ ታስሮ ይቈይ፤ በሰማይም ጠል ይረስርስ እድል ፈንታውም በምድር ሣር ውስጥ ከአራዊት ጋር ይሁን።
- ¹⁶ ልቡም ከሰው ልብ ይለወጥ፥ የአውሬም ልብ ይሰጠው፤ ሰባት ዘመናትም ይለፉበት።
- ¹⁷ ልዑሉ በሰዎች *መን*ግሥት ላይ እንዲሠለጥን፥ ለወደደውም እንዲሰሐው፥ ከሰውም የተዋረደውን እንዲሾምበት ሕያዋን ያውቁ ዘንድ ይህ ነገር የጠባቂዎች ትእዛዝ፥ ይህም ፍርድ የቅዱሳን ቃል ነው።
- ¹⁸ ፤ እኔ ንጉሥ ናቡከደነፆር ይህን ሕልም አልሜአለሁ፤ አንተም፥ ብልጣሶር፥ ፍቺውን አስታውቀኝ፥ የመንግሥቴ ጠቢባን ሁሉ ፍቺውን ያስታውቁኝ ዘንድ አይችሉምና፤ ነገር ግን የቅዱሳን አማልክት መንፌስ በአንተ ውስጥ አለና አንተ ትችላለህ።
- ¹⁹ ፤ የዚያን ጊዜ ብልጣሶር የተባለው ዳንኤል አንድ ሰዓት ያህል አሰበ፥ ልቡም ታወከ። ንጉሡም መልሶ። ብልጣሶር ሆይ፥ ሕልሙና ፍቺው አያስቸግርህ አለው። ብልጣሶርም መልሶ አለ። ጌታዬ ሆይ፥ ሕልሙ ለሚጠሉህ፥ ፍቺውም ለጠላቶ ችህ ይሁን።
- ²⁰ ፤ ትልቅ የነበረው የበረታውም፥ ቁመቱም እስከ ሰማይ የደረሰው፥ መልኩም እስከ ምድር ሁሉ ድረስ የታየው፥
- ²¹ ፤ ቅጠሉም አምሮ የነበረው፥ ፍሬውም የበዛው፥ ለሁሉም መብል የነበረበት፤ በበታቹም የምድር አራዊት የተቀመጡ፥ በቅርንጫፎቹም የሰማይ ወፎች ያደሩበት ያየሽው ዛፍ፤
- ²² ፤ ንጉሥ ሆይ፥ እርሱ ቃላቅና ብርቱ የሆንህ እንተ ነህ፤ ቃላቅነትህ በዝቶአል፥ እስከ ሰማይም ደርሶአል፥ ግዛትህም እስከ ምድር -ዓርቻ ድረስ ነው።
- ²³ ፲ ንጉሡም ከሰጣይ የወረደውንና። ዛፉን ቍረጡ፥ አጥፉትም፤ ነገር ግን ጉቶውን በምድር ውስጥ ተዉት፤ በብረትና በናስ ማሰሪያ ታስሮ በመስክ ውስጥ ይቈይ፤ በሰማይም ጠል ይረስርስ፥ ሰባት ዘመናትም እስኪያልፉበት ድረስ እድል ፌንታው ከምድር አራዊት *ጋ*ር ይሁን ያለውን ቅዱስ ጠባቂ ማየቱ፤ ንጉሥ ሆይ፥ ፍቺው ይህ ነው፤
- ²⁴ ፤ በጌታዬ በንጉሥ ላይ የወረደው የልዑሉ ትእዛዝ ነው፤
- ²⁵ ፤ ልዑሉም በሰዎች መንግሥት ላይ እንዲሠለጥን፥ ለሚወድደውም እንዲሰጠው እስክታውቅ ድረስ ከሰዎች ተለይተህ ትስደዳለህ፥ መኖሪያህም ከምድር አራዊት ጋር ይሆናል፥ እንደ በሬም ሣር ትበላ ዘንድ ትገደዳለህ፥ በሰማይም ጠል ትረሰርሳለህ፥ ሰባት ዘመናትም ያልፉብሃል።
- ²⁶ ፤ የዛፉንም ጉቶ ይተዉት ዘንድ ማዘዙ፥ ሥልጣን ከስማ*ያ*ት እንደ ሆነ ካወቅህ በኋላ *መን*ግሥትህ ይቆይልሃል።
- ²⁷ ፤ ንጉሥ ሆይ፥ ስለዚህ ምናልባት የደኅንነትህ ዘመን ይረዝም እንደ ሆነ ምክሬ ደስ ያሰኝህ፤ ኃጢአትህንም በጽድቅ፥ በደልህንም ለድሆች በመመጽወት አስቀር።
- ²⁸ ፤ ይህ ሁሉ በንጉሥ በናቡከደነፆር ላይ ደረሰ።
- ²⁹ ፤ ከአሥራ ሁለት ወር በኋላ በባቢሎን ቤተ *መንግ*ሥት ስ<u>ገነ</u>ት ላይ ይመላለስ ነበር ።
- ³⁰ ፤ ንጉ**ሥም። ይህ**ች እኔ በጕልበቴ ብርታት ለግርማዬ ክብር የ*መንግሥት መኖሪያ እን*ድትሆን ያሠራ**ጏት** ታላቂቱ ባቢሎን አይደለችምን? ብሎ ተናገረ።
- ³¹ ፤ ቃሉም ገና በንጉሡ አፍ ሳለ ድምፅ ከሰማይ ወደቀና። ንጉሥ ናቡከደነፆር ሆይ። መንግሥት ከአንተ ዘንድ አለፌች ተብሎ ለአንተ ተነግሮአል፤
- 32 ፤ ልዑሉም በሰዎች መንግሥት ላይ እንዲሠለጥን፥ ለሚወድደውም እንዲሰጠው እስክታውቅ ድረስ ከሰዎች ተለይተህ ትስደዳለህ፥ መኖሪያህም ከምድር እራዊት ጋር ይሆናል፤ እንደ በሬም ሣር ትበላ ዘንድ ትገደዳለህ፥ ሰባት ዘመናትም ያልፉብሃል አለው።
- ³³ ፤ በዚያም ሰዓት ነገሩ በናቡክደነፆር ላይ ደረሰ፤ ሐጕሩም እንደ ንስር÷ ጥፍሩም እንደ ወፎች እስኪረዝም ድረስ ከሰዎች ተለይቶ ተሰደደ÷ እንደ በሬም ሣር በላ÷ አካሉም በሰማይ ሐል ረሰረሰ።
- ³⁴ ፤ ዘመኑም ከተፈጸመ በኃላ እኔ ናቡከደነፆር ዓይኔን ወደ ሰማይ እነሣሁ፥ እእምሮዬም ተመለሰልኝ፤ ልዑሉንም ባሪክሁ፥ ለዘላለምም የሚኖረውን አመሰገንሁ አከበርሁትም፤ ግዛቱ የዘላለም ግዛት ነውና፥ መንግሥቱም ለልጅ ልጅ ነውና።
- ³⁵ ፤ በምድርም የሚኖሩ ሁሉ እንደ ምናምን ይቈጠራሉ፤ በስማይም ሥራዊት በምድርም ላይ በሚኖሩ መካከል እንደ ፌቃዱ ያደርጋል፤ እጇንም የሚከለክላት ወይም። ምን ታደርጋለህ? የሚለው የለም።

- ³⁶ ፤ በዚ*ያን* ጊዜም አእምሮዬ ተመለሰልኝ፥ ለመንግሥቴም ክብር ግርጣዬና ውበቴ ወደ እኔ ተመለሰ፤ አማካሪዎቼና መኳንንቶቼም ፊለጉኝ፥ በመንግሥቴም ውስጥ ጸናሁ፥ ብዙም ክብር ተጨመረልኝ።
- ³⁷ ፤ አሁንም እኔ ናቡክደነፆር የሰማይን ንጉሥ አመሰግናለሁ፥ ታላቅም አደርገዋለሁ፥ አከብረውማለሁ። ሥራው ሁሉ እውነት፥ መንገዱም ፍርድ ነውና፥ በትዕቤትም የሚሄዱትን ያዋርድ ዘንድ ይችላልና።

- <mark>ን</mark>ጉሥ ብልጣሶር ለሺህ *መ*ኳንንቶቹ ትልቅ ግብዣ አደረገ፥ በሺሁም ፊት የወይን **ሐጅ ይ**ሐጣ ነበር።
- ² ፤ ብልጣሶርም የወይን ጠጅ በቀ*መ*ስ ጊዜ ንጉሡና *መኳንን*ቶቹ ሚስቶቹና ቁባቶቹ ይጠጡባቸው ዘንድ። አባቴ ናቡከደነፆር በኢየሩሳሌም ከነበረው መቅደስ ያመጣቸውን የወርቁንና የብሩን ዕቃዎች አምጡ ብሎ አዘዘ።
- ³ ፤ የዚያን ጊዜም በኢየሩሳሌም ከነበረው ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የመጡትን የወርቁን ዕቃዎች አመጡ፤ ንጉሡና መኳንንቶቹም ሚስቶቹና ቁባቶቹም ጠጡባቸው።
- ⁴ ፤ የወይን **ሐጅም እየ**ጠጡ ከወርቅና ከብር ከናስና ከብረት ከእንጨትና ከድንጋይ የተሠሩትን አ<mark>ማል</mark>ክት አመስገኑ።
- ⁵ ፤ በዚያም ሰዓት የሰው እጅ ጣቶች ወጥተው በንጉሥ ቤት በተለሰነው ግንብ ላይ በመቅረዙ አንጻር ጻፉ፤ ንጉሥም የሚጽፉትን ጣቶች አየ።
- ⁶ ፤ የዚያን ጊዜም የንጉሥ ፊት ተለወጠበት፥ አሳቡም አስቸገረው፥ የወገቡም ጅጣቶች ተፌቱ፥ ጕልበቶቹም ተብሪከረኩ።
- ⁷ ፤ ንጉሡም አስጣተኞቹንና ከለዳውያኑን ቃላተኞቹንም ያገቡ ዘንድ በታላቅ ድምፅ ጮሽ፤ ንጉሡም የባቢሎንን ጠቢባን። ይህን ጽሕፌት ያነበበ ፍቺውንም ያሳየኝ ሐምራዊ ግምጃ ይለብሳል፥ የወርቅም ጣርዳ በአንገቱ ዙርያ ይሆንለታል፥ በመንግሥትም ላይ ሦስተኛ ገዥ ይሆናል ብሎ ተናገረ።
- ⁸ ፤ የዚያን ጊዜም የንጉሡ ጠቢባን ሁሉ ገቡ፤ ነገር ግን ጽሕፈቱን ያነብቡ፥ ፍቺውንም ለንጉሡ ያስታውቁ ዘንድ አልቻሉም።
- ⁹ ፤ ንጉሡም ብልጣሶር እጅግ ደነገጠ፥ ፊቱም ተለወጠበት፥ *መ*ኳንንቶቹም ተደናገጡ።
- ¹⁰ ፤ ንግሥቲቱም ስለ ንጉሡና ስለ መኳንንቱ ቃል ወደ ግብዣ ቤት ገባች፤ ንግሥቲቱም ተናገረች እንዲህም አለች። ንጉሥ ሆይ÷ ሺህ ዓመት ንገሥ፤ እሳብህ አያስቸግርህ÷ ፊትህም አይለወጥ።
- ¹¹ ፤ የቅዱሳን አማልክት መንፌስ ያለበት ሰው በመንግሥትህ ውስጥ አለ፤ በአባትህም ዘመን እንደ አማልክት ጥበብ ያለ ጥበብና ማስተዋል እውቀትም ተገኘበት፤ አባትህ ንጉሡ ናቡክደነፆር የሕልም ተርጓሚዎችና የአስማተኞች የክለዳውያንና የቃላተኞች አለቃ አደረገው።
- 12 ፤ መልካም መንራስ፥ እውቀትም፥ ማስተዋልም፥ ሕልምንም መተርጐም፥ እንቈቅልሽንም መግለጥ፥ የተቋጠረውንም መፍታት ንጉሡ ስሙን ብልጣሶር ብሎ በሰየመው በዳንኤል ዘንድ ተገኝቶአልና። አሁንም ዳንኤል ይጠራ፥ እርሱም ፍቺውን ያሳያል።
- ¹³ ፤ የዚ*ያን* ጊዜም ዳንኤል ወደ ንጉሥ ፊት ገባ፤ ንጉሥም ተናገረው ዳንኤልም እንዲህ አለው። ንጉሥ አባቴ ከይሁዳ ከማረካቸው ከይሁዳ ምርኮኞች የሆንህ ዳንኤል አንተ ነህን?
- ¹⁴ ፲ የአማልክት *መን*ፌስ እንዳለብህ፥ እውቀትና ማስተዋልም መልካምም ተበብ እንደ ተገኘብህ ስለ አንተ ሰምቻለሁ።
- ¹⁵ ፤ አሁንም ይህን ጽሕፌት *ያ*ንብቡ ዘንድ፥ ፍቺውንም ያስታውቁኝ ዘንድ ጠቢባንና እስጣተኞች ወደ እኔ ንብተው ነበር፤ ነገር ግን የነገሩን ፍቺ ያሳዩ ዘንድ አልቻሉም።
- ¹⁶ ፲ አንተ ግን ፍቺን ትስጥ ዘንድ፥ የተቋጠረንም ትፌታ ዘንድ እንድትችል ስምቻለሁ፤ አሁንም ጽሕፌቱን ታነብብ ዘንድ፥ ፍቺውንም ታስታውቀኝ ዘንድ ብትችል፥ ሐምራዊ ግም**ጃ ትለብሳለህ፥ የወርቅም ማርዳ** በእንገትህ ዙሪያ ይሆንልሃል፥ አንተም በመንግሥት ላይ ሦስተኛ ገዥ ትሆናለህ።
- ¹⁷ ፤ የዚያን ጊዜም ዳንኤል መለሰ በንጉ**ሥም ፊት እንዲህ አለ። ስ**ጦታህ ለአንተ ይሁን፥ በረከትህንም ለሌላ ስጥ፤ ነገር ግን ጽሕፊቱን ለንጉሥ አነብባለሁ ፍቺውንም አስታውቃለሁ።
- ¹⁸ ፤ ንጉሥ ሆይ÷ ልዑል አምላክ ለአባትህ ለናቡከደነዖር *መንግሥትን*ና ታላቅነትን ክብርንና ግርማን ሰ**ጠው** ።
- ¹⁹ ፤ ስለ ሰ**ሐው ታላቅነት ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩም ቋንቋ የሚናገሩ** ሁሉ በፊቱ ይንቀ**ሐቀ**ሑና ይፈሩ ነበር፤ የፊቀደውን ይገድል÷ የፊቀደውንም በሕይወት ያኖር ነበር፤ የፊቀደውንም ያነሣ÷ የፊቀደውንም ያዋርድ ነበር።

- ²⁰ ፤ ልቡ ግን በታበየ በኵራትም ያደርግ ዘንድ መንራሱ በጠነከረ ጊዜ፥ ከመንግሥቱ ዙፋን ተዋረደ፥ ክብሩም ተለየው።
- ²¹ ፤ ልዑል አምላክም በሰዎች መንግሥት ላይ እንዲሠለጥን፥ የሚወድደውንም እንዲሾምበት እስኪያውቅ ድረስ ከሰው ልጆች ተይለቶ ተሰደደ፥ ልቡም እንደ አውሬ ልብ ሆነ፥ መኖሪያውም ከምድረ በዓ አህዮች ጋር ነበረ፤ እንደ በሬ ሣር በላ፥ አካሉም በሰማይ ጠል ረሰረሰ።
- ²² ፤ ብልጣሶር ሆይ፥ አንተ ልጁ ስትሆን ይህን ሁሉ እያወቅህ በሰማይ ጌታ ላይ ኰራህ እንጂ ልብህን አላዋረድህም።
- ²³ ፤ የመቅደሱንም ዕቃዎች በፊትህ አመጡ፥ አንተም መኳንንትህም ሚስቶችህም ቁባቶችህም የወይን ጠጅ ጠጣችሁባቸው፤ ከብርና ከወርቅም ከናስና ከብረትም ከአንጩትና ከድንጋይም የተሠሩትን የጣያዩትንም የጣይሰሙትንም የጣያውቁትንም አጣልክት አመስገንህ፤ ትንፋሽህንና መንገድህን ሁሉ በእጁ የያዘውን አምላክ አላከበርኸውም።
- ²⁴ ፤ ስለዚህም እነዚህ የእጅ ጣቶች ከእርሱ ዘንድ ተልከዋል፤ ይህም ጽሕፊት ተጽፎአል።
- ²⁵ ፤ የተጻፈውም ጽሕፌት። ጣኔ ቴቄል ፋሬስ ይላል።
- ²⁶ ፤ የነገሩም ፍቺ ይህ ነው፤ *ጣኔ ጣ*ስት፥ እግዚአብሔር *መንግሥ* ትህን ቈጠረው ፊጸመውም ጣስት ነው።
- ²⁷ ፤ ቴቄል ማለት፥ በሚዛን ተመዘንህ፥ ቀልለህም ተገኘህ ማለት ነው።
- ²⁸ ፤ ፋሬስ ማለት፥ *መን*ግሥትህ ተከፈለ፥ ለሜ*ዶን*ና ለፋርስ ሰዎችም ተሰ**ጠ ማ**ለት ነው።
- ²⁹ ፤ የዚያን ጊዜም ብልጣሶር ለዳንኤል ሐምራዊ ግምጃ እንዲያለብሱት፥ የወርቅ ማርዳም በአንገቱ ዙሪያ አንዲያደርጉለት አዘዘ፤ በመንግሥትም ላይ ሦስተኛ ገዥ እንዲሆን አዋጅ አስነገረ።
- ³⁰ ፤ በዚያ ሌሊት የከለዳው*ያን ንጉሥ* ብልጣሶር ተገደለ።
- ³¹ ፤ ሜዶናዊውም ዳርዮስ መንግሥቱን ወሰደ፤ ዕድሜውም ስድሳ ሁለት ዓመት ነበረ።

- **ዓ**ርዮስም በመንግሥቱ ሁሉ ዘንድ እንዲሆኑ መቶ ህያ መሳፍንት በመንግሥቱ ላይ ይሾም ዘንድ ወደደ።
- ² ፤ መሳፍንቱም ሒሳቡን ያመጡላቸው ዘንድ፥ ንጉሡም እንዳይጐዳ ሦስት አለቆች በላያቸው አደረገ፤ ከእነርሱም እንደኛው ዳንኤል ነበረ።
- ³ ፤ ዳንኤልም መልካም መንፌስ ስላለው ከእለቆችና ከመሳፍንት በለጠ፤ ንጉሡም በመንግሥቱ ሁሉ ላይ ይሾመው ዘንድ እሰበ።
- ⁴ ፤ የዚያን ጊዜም አለቆችና መሳፍንቱ ስለ መንግሥቱ በዳንኤል ላይ ሰበብ ይፊልጉ ነበር፤ ነገር ግን የታመነ ነበረና÷ ስሕተትና በደልም አልተገኘበትምና በእርሱ ላይ ሰበብና በደል ያገኙበት ዘንድ አልቻሉም።
- ⁵ ፤ እንዚያም ሰዎች። ከአምላኩ ሕግ በቀር በዚህ በዳንኤል ላይ ሌላ ሰበብ አናገኝበትም አሉ።
- ⁶ ፤ የዚያን ጊዜም አለቆቹና መሳፍንቱ ወደ ንጉሡ ተሰብስበው እንዲህ አሉት። ንጉሥ ዳርዮስ ሆይ፥ ሺህ ዓመት ንገሥ።
- ⁷ ፤ የመንግሥቱ አለቆች ሁሉ ሹማምቶችና መሳፍንት አማካሪዎችና አዛዦች። ንጉሥ ሆይ፥ ከአንተ በቀር ማንም እስከ ሠላሳ ቀን ድረስ ልመና ከአምላክ ወይም ከሰው ቢለምን፥ በአንበሶች ጕድጓድ ውስጥ ይጣል የሚል የንጉሥ ሕግና ብርቱ ትእዛዝ ይወጣ ዘንድ ተማከሩ።
- ⁸ ፤ አሁንም÷ ንጉሥ ሆይ÷ እንደጣይለወ_ጠው እንደ ሜዶንና እንደ ፋርስ ሕግ÷ እንዳይለወጥ ትእዛቡን አጽና÷ ጽሕፊ*ቱን*ም ጻፍ።
- ⁹ ፤ ንጉሡም ዳርዮስ ጽሕፌቱንና ትእዛዙን ጻፌ።
- ¹⁰ ፤ ዳንኤልም ጽሕፌቱ እንደ ተጻፈ ባወቀ ጊዜ ወደ ቤቱ ገባ፤ የእልፍኙም *ሙ*ስኮቶች ወደ ኢየሩሳሌም አንጻር ተከፍተው ነበር፤ ቀድሞም ያደርግ እንደ ነበረ በየዕለቱ ሦስት ጊዜ በ<mark>ጕልበቱ ተ</mark>ንበርክኮ በአምላኩ ፊት ጸለየ አመስገንም።
- ¹¹ ፤ እነዚያም ሰዎች ተሰብስበው ዳንኤል በአምላኩ ፊት ሲጸልይና ሲለምን አገኙት።
- 12 ፤ ወደ ንጉሡም ቀርበው ስለ ንጉሡ ትእዛዝ። ንጉሥ ሆይ፥ ከአንተ በቀር እስከ ሠላሳ ቀን ድረስ ከአምላክ ወይም ከሰው የሚለምን ሰው ሁሉ በአንበሶች ጕድጓድ ውስጥ እንዲጣል ትእዛዝ አልጻፍህምን? አሉት። ንጉሡም መልሶ። ነገሩ እንደማይለወጠው እንደ ሜዶንና እንደ ፋርስ ሕግ እውነት ነው አላቸው።

- ¹³ ፲ የዚ*ያን* ጊዜም በንጉ**ሥ ፊት መልሰው። ንጉሥ ሆይ፥ ከይ**ሁዳ ምርኮኞች የሆነው ዳንኤል በየዕለቱ ሦስት ጊዜ ልመናውን ይለምናል እንጇ አንተንና የጻፍሽውን ትእዛዝ አይቀበልም እሉት።
- ¹⁴ ፲ ንጉ**ሥ**ም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ በጣም አዘነ÷ ያድነውም ዘንድ ልቡን ወደ ዳንኤል አደረገ፤ ሊያድነውም ፀሐይ እስኪገባ ድረስ ደከመ።
- ¹⁵ ፲ የዚያን ጊዜም እነዚያ ሰዎች ወደ ንጉሡ ተሰብስበው ንጉሡን። ንጉሥ ሆይ፥ ንጉሡ ያጸናው ትእዛዝ ወይም ሥርዓት ይለወጥ ዘንድ እንዳይገባ የሜዶንና የፋርስ ሕግ እንደ ሆነ እወቅ አሉት።
- ¹⁶ ፲ የዚ*ያን* ጊዜም ንጉሡ እዘዘ÷ ዳንኤልንም እምጥተው በእንበሶች ጕድጓድ ጣሉት፲ ንጉሡም ተናገረ ዳንኤልንም። ሁልጊዜ የምታመልከው እምላክህ እርሱ ያድንህ አለው።
- ¹⁷ ፤ ድንጋይም አምጥተው በጒድጓዱ አፍ ላይ ገጠሙበት፤ ንጉሡም በዳንኤል ላይ የተደረገው *እንዳ*ይለወጥ በቀለበቱና በመኳንንቱ ቀለበት አተመው።
- ¹⁸ ፤ ንጉ**ሥም ወደ ቤቱ ሄደ ሳይበላም አደረ**፤ መብልም አላመጡለትም፥ እንቅልፉም ከእርሱ ራቀ።
- ¹⁹ ፤ በነጋውም ንጉሥ ጣልዶ ተነሣ፥ ፌጥኖም ወደ እንበሶች ጕድጓድ ሄደ።
- ²⁰ ፤ ወደ ጕድጓዱም ወደ ዳንኤል በቀረበ ጊዜ በጎዘን ቃል ጠራው፤ ንጉሥም ተናገረ ዳንኤልንም። የሕያው አምላክ ባሪያ ዳንኤል ሆይ፥ ሁልጊዜ የምታመልከው አምላክህ ከአንበሶች ያድንህ ዘንድ ችሎእልን? አለው።
- ²¹ ፤ ዓንኤልም ንጉሡን። ንጉሥ ሆይ÷ ሺህ ዓመት ንገሥ።
- ²² ፤ በፊቱ ቅንነት ተገኝቶብኛልና፥ በእንተም ፊት ደግሞ፥ ንጉሥ ሆይ፥ አልበደልሁምና አምላቤ መልአኩን ልኮ የእንበሶችን አፍ ዘጋ፥ እነርሱም አልጐዱኝም አለው።
- ²³ ፲ የዚ*ያን* ጊዜም ንጉሡ እጅግ ደስ አለው፥ ዳንኤልንም ከጕድጓዱ ያወጡት ዘንድ አዘዘ፲ ዳንኤልም ከጕድጓድ ወጣ፥ በአምላኩም ታምኖ ነበርና እንዳች ጉዳት አልተገኘበትም።
- ²⁴ ፤ ንጉሡም አዘዘ÷ ዳንኤልንም የከሰሱ እንዚያን ሰዎች አመጡአቸው÷ እንርሱንና ልጆቻቸውንም ሚስቶቻቸውንም በአንበሶች ጕድጓድ ጣሉአቸው፤ ወደ ጕድጓዱም መጨረሻ ሳይደርሱ እንበሶች ያዙአቸው አጥንታቸውንም ሁሉ ሰባበሩ።
- ²⁵ ፤ የዚያን ጊዜም ንጉሥ ዳርዮስ በምድር ሁሉ ላይ ወደሚኖሩ ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩም ቋንቋ ወደሚናገሩ ሁሉ ጻፌ÷ እንዲህም አለ። ሰላም ይብዛላችሁ።
- ²⁶ ፤ በመንግሥቴ ግዛት ሁሉ *ያ*ሉ ሰዎች በዳንኤል አምላክ ፊት እንዲ**ፊሩና እንዲንቀጠቀ**ጡ አዝዣለሁ፤ **እርሱ** ሕያው አምላክ ለዘላለም የሚኖር ነውና፤ መንግሥቱም የማይጠፋ ነው÷ ግዛቱም እስከ መጨረሻ ድረስ ይኖራል።
- ²⁷ ፤ ያድናል ይታደግማል፥ በሰማይና በምድርም ተአምራትንና ድንቅን ይሠራል፥ ዳንኤልንም ከአንበሶች አፍ አድኖታል።
- ²⁸ ፤ ይህም *ዳ*ንኤል በዳርዮስ *መን*ግሥትና በፋርሳዊው በቂሮስ *መን*ግሥት ኦሮው ተ*ቃና*ለት።

- በባቢሎን ንጉሥ በብልጣሶር በመጀመሪያው ዓመት ዳንኤል በአልጋው ላይ ሕልምንና የራሱን ራአይ አየ፤ ከዚያም በኃላ ሕልሙን ጻፌ÷ ዋነኛውንም ነገር ተናገረ።
- ² ፤ ዳንኤልም ተናገረ እንዲህም አለ። በሌሊት በራእይ አየሁ፤ እነሆም፥ አራቱ የሰማይ ነፋሳት በታላቁ ባሕር ላይ ይጋጩ ነበር።
- ³ ፤ አራትም ታላላቅ አራዊት ከባሕር ወጡ፥ እያንዳንዲቱም ልዩ ልዩ ነበረች።
- ⁴ ፤ መጀመሪያይቱ አንበሳ ትመስል ነበርት የንስርም ክንፍ ነበራት፤ ክንፎችዋም ከእርስዋ እስኪነቀሉ ድረስ አይ ነበር፥ ከምድርም ክፍ ክፍ ተደረገች፥ እንደ ሰውም በሁለት እግር እንድትቆም ተደረገች፥ የሰውም ልብ ተሰጣት።
- ⁵ ፤ እነሆም፥ ሁለተኛይቱ ድብ የምትመስል ሌላ አውሬ ነበረች፥ በአንድ ወገንም ቆመች፥ ሦስትም የጐድን አጥንቶች በአፍዋ ውስጥ በጥርስዋ መካከል ነበሩ፤ እንደዚህም። ተነሥተሽ እጅግ ሥጋ ብዴ ተባለላት።
- ⁶ ፤ ከዚህም በኋላ÷ እነሆ÷ ንብር የምት*መ*ስል በጀርባዋም ላይ አራት የወፍ ክንፎች የነበሩእት ሌላ አውሬ እየሁ፤ ለእውሬይቱም አራት ራሶች ነበሩእት÷ ግዛትም ተሰጣት።
- ⁷ ፤ ከዚህም በኋላ በሌሊት ራእይ አየሁ፤ እነሆም፥ የምታስፌራና የምታስደነግጥ እጅግም የበረታች፥ ታላላቅም የብረት ጥርሶች የነበሩአት አራተኛ አውሬ ነበረች፤ ትበላና ታደቅቅ ነበር፥ የቀረውንም በእግርዋ ትረግጥ ነበር፤ ከእርስዋም በፊት ከነበሩት አራዊት ሁሉ የተለየች ነበረች፤ አሥር ቀንዶችም ነበሩአት።

- ⁸ ፤ ቀንዶችንም ተመለከትሁ፤ እነሆም፥ በመካከላቸው ሌላ ትንሽ ቀንድ ወጣ፥ በፊቱም ከቀደሙት ቀንዶች ሦስት ተነቃቀሉ፤ እነሆም፥ በዚያ ቀንድ እንደ ሰው ዓይኖች የነበሩ ዓይኖች በት**ዕ**ቢትም የሚናገር እፍ ነበሩበት።
- ⁹ ፤ ዙፋኖችም እስኪዘረጉ ድረስ አየሁት በዘ*መናት የሽመገ*ለውም ተቀመጠ፤ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭት የራሱም መጕር እንደ ጥሩ ጥጥ ነበረ፤ ዙፋኦም የእሳት ነበልባል ነበረት መንኰራስኮሮቹም የሚነድድ እሳት ነበሩ።
- ¹⁰ ፲ የእሳትም ራሳሽ ከራቱ ይራልቅና ይወጣ ነበር፤ ሺህ ጊዜ ሺህ ያገለግሉት ነበር፥ እልፍ እእላፋትም በራቱ ቆመው ነበር፤ ፍርድም ሆነ፥ መጻሕፍትም ተገለጡ።
- ¹¹ ፤ የዚያን ጊዜም ቀንዱ ይናገረው ከነበረው ከታላቁ ቃል ድምፅ የተነሣ አየሁ፤ አውሬይቱም እስክትገደል፥ አካልዋም እስኪ**ሐ**ፋ ድረስ፥ በእሳትም ለመቃጠል እስክትስጥ ድረስ አየሁ።
- ¹² ፤ ከቀሩትም አራዊት ግዛታቸው ተወሰደ፤ የሕይወታቸው ዕድሜ ግን እስከ ዘ*መንና* እስከ ጊዜ ድረስ ረዘመ።
- ¹³ ፤ በሌሊት ራአይ አየሁ፤ እነሆም፥ የሰው ልጅ የሚመስል ከሰማይ ደመናት *ጋ*ር መጣ በዘመናት ወደ ሽመገለውም ደረሰ፤ ወደ ፊቱም አቀረቡት።
- ¹⁴ ፤ ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የሚናገሩ ሁሉ ይገዙለት ዘንድ ግዛትና ክብር *መንግሥትም ተ*ሰጠው፤ ግዛቱም የማያልፍ የዘላለም ግዛት ነው*÷ መንግሥ*ቱም የማይጠፋ ነው።
- ¹⁵ ፤ በእኔም በዓንኤል በሥጋዬ ውስጥ መንፈሴ ደነገጠች፥ የራሴም ራእይ አስቸገረኝ ።
- ¹⁶ ፤ በዚ*ያ*ም ከቆ*ሙ*ት ወደ እንዱ ቀርቤ ስለዚህ ሁሉ እውነቱን ጠየቅሁት፤ እርሱም ነገረኝ፥ የነገሩንም ፍቺ አስታወቀኝ።
- ¹⁷ ፤ እነዚህ አራቱ ታላሳቅ አራዊት ከምድር የሚነ**ው አራት ነገ**ሥታት ናቸው።
- ¹⁸ ፲ ነገር ግን የልዑሉ ቅዱሳን *መንግሥቱን* ይወስዳሉ÷ እስከ ዘላለም ዓለምም *መንግሥቱን* ይወርሳሉ።
- ¹⁹ ፤ ከዚህም በኃላ ከቀሩት ሁሉ ተለይታ እጅግ ስለምታስፌራው፥ **ጥርሶችዋም የብረት ጥፍሮችዋም የናስ** ስለሆኑት፥ ስለምትበላውና ስለምታደቅቀው የቀረውንም በአግርዋ ስለምትረግሐው ስለ አራተኛይቱ አውሬ፥
- ²⁰ ፤ በራስዋም ላይ ስለ ነበሩ ስለ አሥር ቀንዶች፥ በኋላም ስለ ወጣው፥ በፊቱም ሦስቱ ስለ ወደቁ፥ ዓይኖችና ትዕቢት የተናገረ አፍ ስለ ነበሩት፥ መልኩም ከሌሎች ስለ በለጠ ስለ ሌላው ቀንድ እውነቱን ለማወቅ ፊቀድሁ።
- ²¹ ፤ እነሆም፥ ያ ቀንድ ከቅዱሳን ጋር ሲዋጋ አየሁ፥
- ²² ፤ በዘመናት የሽመገለው እስኪመጣ ድረስ፥ ፍርድም ለልዑሉ ቅዱሳን እስኪሰ**ጥ ድረስ፥ ቅዱሳ**ኑም መንግሥቱን የሚወስዱበት ዘመን እስኪመጣ ድረስ አሸነፋቸውም።
- ²³ ፤ እንዲህም አለ። አራተኛይቱ አውሬ በምድር ላይ አራተኛ *መንግ*ሥት ትሆናለች፤ እርሱም ከ*መንግሥታት* ሁሉ የተለየ ይሆናል፥ ምድሪቱንም ሁሉ ይበላል፥ ይረግጣታል ያደቅቃትማል።
- ²⁴ ፤ አሥሩም ቀንዶች ከዚ*ያ መንግ*ሥት የሚነ**ሡ አሥር ነገሥ**ታት ናቸው፤ ከእነርሱም በኋላ ሌላ ይነሣል÷ እርሱም ከፊተኞች የተለየ ይሆናል÷ ሦስቱንም ነገሥታት ያዋርዳል።
- ²⁵ ፤ በልዑሉም ላይ ቃልን ይናገራል፥ የልዑልንም ቅዱሳን ይሰባብራል፥ ዘመናትንና ሕግን ይለውጥ ዘንድ *ያ*ስባል፤ እስከ ዘመንና እስከ ዘመናት እስከ እኵሌታ ዘመንም በእጁ ይሰጣሉ።
- ²⁶ ፤ ነገር ግን ፍርድ ይሆናል÷ እስከ ፍጻሜም ድረስ ያ**ፊርሱትና ያ**ጠፉት ዘንድ ግዛቱን ያስወግዱታል።
- ²⁷ ፤ መንግሥትም ግዛትም ከሰማይም ሁሉ በታች ያሉ የመንግሥታት ታላቅነት ለልዑሉ ቅዱሳን ሕዝብ ይስጣል፤ መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ነው፥ ግዛቶችም ሁሉ ይገዙለታል ይታዘዙለትማል።
- ²⁸ ፤ የነገሩም ፍጻሜ እስከዚህ ድረስ ነው። እኔም ዳንኤል በእሳቤ እጅግ ተቸገርሁት ፊቴም ተለወጠብኝ፤ ዳሩ ግን ነገሩን በልቤ ጠብቄአለሁ።

- በመጀመሪያ ከተገለጠልኝ ራእይ በኋላ÷ ንጉሡ ብልጣቦር በነገሠ በሦስተኛው ዓመት÷ ለእኔ ለዳንኤል ራእይ ተገለጠልኝ።
- ² ፤ በራእዩም እየሁ፤ ባየሁም ጊዜ በኤላም አውራጃ ባለው በሱሳ ግንብ ነበርሁ፤ በራእዩም እየሁ በኡባል ወንዝም አጠንብ ነበርሁ።
- ³ ፤ ዓይኔን እንሥቼ እየሁ፤ እነሆም፥ ሁለት ቀንዶች የነበሩት እንድ እውራ በግ በወንዙ ፊት ቆሞ ነበር፥ ሁለቱም ቀንዶቹ ከፍ ከፍ ይሉ ነበር፤ እንዱ ግን ከሁለተኛው ከፍ ያለ ነበረ፥ ታላቁም ወደ ኃላው ወጥቶ ነበር።

- ⁴ ፤ አውራውም በግ ወደ ምዕራብ ወደ ሰሜንም ወደ ደቡብም በቀንዱ ሲጐሽም እየሁ፤ አራዊትም ሁሉ ይቋቋሙት ዘንድ አልቻሉም፥ ከእጁም የሚያድን አልነበረም፤ እንደ ፊ*ቃ*ዱም አደረገ፥ ራሱንም ታላቅ አደረገ።
- ⁵ ፤ እኔም ስመለከት፥ እነሆ፥ ከምዕራብ ወገን እንድ አውራ ፍየል በምድር ሁሉ ፊት ላይ ወጣ፥ ምድርንም አልነካም፤ ለፍየሉም በዓይኖቹ መካከል እንድ ታላቅ ቀንድ ነበረው።
- ⁶ ፤ ሁለትም ቀንድ ወዳለው በወንዝም ፊት ቆሞ ወዳየሁት እውራ በግ መጣ፥ በኃይሉም ቊጣ ፌጥኖ ወደ እርሱ ሮሐ።
- ⁷ ፤ ወደ አውራውም በግ ሲቀርብ አየሁት፤ እርሱም ተመረረበት፥ አውራውንም በግ መታ፥ ሁለቱንም ቀንዶች ሰበረ፤ አውራውም በግ ሊቋቋመው ኃይል አልነበረውም፥ እርሱም በምድር ላይ ጥሎ ረገጠው፤ አውራውንም በግ ከእጁ ያድነው ዘንድ የሚችል አልነበረም።
- ⁸ ፤ አውራውም ፍየል ራሱን እጅግ ታላቅ አደረገ፤ በበረታም ጊዜ ታላቁ *ቀንዱ* ተሰበረ÷ ወደ አራቱም የሰማይ ነፋሳት የሚመለከቱ አራት ቀንዶች ከበታቹ ወጡ።
- ⁹ ፤ ከእነርሱም ከእንደኛው እንድ ታናሽ ቀንድ ወጣ፥ ወደ ደቡብም ወደ ምሥራቅም ወደ መልካሚቱም ምድር እጅግ ክፍ አለ።
- ¹⁰ ፤ እስከ ሰማይም ሠራዊት ድረስ ከፍ አለ፤ ከሠራዊትና ከከዋክብትም አያሌዎችን ወደ ምድር ጣለ፥ ረገጣቸውም።
- ¹¹ ፤ እስከ ሠራዊትም አለቃ ድረስ ራሱን ታላቅ አደረገ፤ ከእርሱም የተነሣ የዘወትሩ መሥዋዕት ተሻረት የመቅደሱም ስፍራ **ፊ**ረሰ።
- 12 ፲ ሠራዊቱም ከኃጢእት የተነሣ ከዘወትሩ *መ*ሥዋዕት ጋር ተሰጠው፤ እርሱም እውነትን ወደ ምድሩ ጣለ፥ አደረገም ተከናወነም።
- ¹³ ፤ ከቅዱሳኦም እንዱ ሲናገር ሰማሁ፤ ለተናገረው ለቅዱሱም ሁለተኛው ቅዱስ። ስለ ዘወትሩ መሥዋዕትቱ መቅደሱና ሥራዊቱም ይረገጡ ዘንድ ስለሚሰጥና ስለሚያጠፋ ኃጢአት የሆነው ራ**እይ እስከ መቼ ይሆናል?** አለው።
- ¹⁴ ፤ እርሱም። እስከ ሁለት ሺህ ሦስት *መ*ቶ ማታና ጥዋት ድረስ ነው፤ ከዚያም በኋላ መቅደሱ ይነጻል አለኝ።
- ¹⁵ ፤ እኔም ዳንኤል ራ**አዩን ባየሁ ጊዜ ማስተዋሉን ፊለግ**ሁ፤ እንሆም÷ የሰው ምስያ በፊቱ ቆም ነበር።
- ¹⁶ ፤ በኡባልም ወንዝ መካከል። ገብርኤል ሆይ፥ ራእዩን ለዚህ ሰው አስታውቀው ብሎ የሚጮኸውን የሰውን ድምፅ ሰማሁ።
- ¹⁷ ፤ እኔም ወደ ቆምሁበት ቀረበ፤ በመጣም ጊዜ ራርቼ በግምባሬ ተደፋሁ፤ እርሱም። የሰው ልጅ ሆይ÷ ራእዩ ለፍጻሜ ዘመን እንደ ሆነ አስተውል አለኝ።
- ¹⁸ ፤ ሲናገረኝም ደንግጬ በምድር ላይ በግምባራ ተደፋሁ፤ አርሱም ዳሰሰኝ ቀ**ጥ አድር**ጎም አቆ*መ*ኝ።
- ¹⁹ ፲ እንዲህም አለኝ። እነሆ÷ በመቅሥፍቱ በመጨረሻ ዘመን የሚሆነውን አስታውቅሃለሁ፲ ይህ ለተወሰነው ለፍጻሜ ዘመን ነውና።
- ²⁰ ፤ ባየኸው በአውራው በግ ላይ የነበሩ ሁለቱ ቀንዶች እነርሱ የ**ሜ**ዶንና የፋርስ ነገሥታት ናቸው።
- ²¹ ፲ አውራውም ፍየል የግሪክ ንጉሥ ነው፤ በዓይኖቹም መካከል ያለው ታላቁ ቀንድ መጀመሪያው ንጉሥ ነው።
- ²² ፤ እርሱም በተሰበረ ጊዜ በእርሱ ፋንታ አራቱ እንደ ተነሡ፥ እንዲሁ ከወገኦ አራት *መንግሥታ*ት ይነሣሉ፥ ነገር ግን በኃይል አይተካከሉትም።
- ²³ ፤ በመንግሥታቸውም መጨረሻ፥ ኃጢእታቸው በተሞላች ጊዜ፥ እንቈቅልሽን የሚያስተውል ፊተ ጨካኝ ንጉሥ ይነሣል።
- ²⁴ ፤ ኃይሉም ይበረታል፥ ነገር ግን በራሱ ኃይል አይደለም፤ በድንቅም ያጠፋል፥ ያደርግጣል፥ ይከናወንጣል፤ ኃይላንንና የቅዱሳንን ሕዝብ ያጠፋል።
- ²⁵ ፤ በመታለሉ ተንኰልን በእጁ ያከናውናል፤ በልቡም ይታበያል÷ ታምነውም የሚኖሩትን ብዙዎችን ያጠፋል፤ በአለቆቹም አለቃ ላይ ይቋቋጣል፤ ያለ እጅም ይሰበራል።
- ²⁶ ፤ የተነገረውም የጣታውና የጥዋቱ ራ**እይ እውነተኛ ነው፤ ነገር ግን ከብዙ ዘ**መን በኋላ ስለሚሆን ራእዩን ዝጋ።
- ²⁷ ፤ እኔም ዳንኤል ተኛሁ÷ አያሌም ቀን ታመምሁ፤ ከዚያም በኋላ ተነሥቼ የንጉሡን ሥራ እሠራ ነበር፤ ስለ ራእዩም አደንቅ ነበር÷ የሚያስተውለው ግን አልነበረም።

- በስለዳው*ያን መን*ግሥት ላይ በነገሠ፥ ከሜዶን ዘር በነበረ በአሕሻዊሮስ ልጅ ቡ~~ዓ~~ርዮስ በ*መጀመሪያ ዓመት፥*
- ² ፤ በነገሥ በመጀመሪያው ዓመት እኔ ዳንኤል የኢየሩሳሌም መፍረስ የሚፈጸምበትን ሰባውን ዓመት÷ እግዚአብሔር በቃሉ ለነቢዩ ለኤርምያስ የተናገረውን የዓመቱን ቍጥር በመጽሐፍ አስተዋልሁ።
- ³ ፤ ማቅ ለብሼ በአመድም ላይ ሆኜ ስጾም እጸልይና እለምን ዘንድ ፊቴን ወደ ጌታ ወደ አምላክ አቀናሁ።
- ⁴ ፤ ወደ አምላኬም ወደ እግዚአብሔር ጸለይሁ፥ ተናዝዤም እንዲህ አልሁ። ጌታ ሆይ፥ ከሚወድዱህና ትእዛዝህን ከሚራጽሙ ጋር ቃል ኪዳንንና ምሕረትን የምትጠብቅ ታላቅና የምታስፌራ አምላክ ሆይ፥
- ⁵ ፤ ኃጢአትን ሥርተናል፥ በድለንማል፥ ክፋትንም አድርገናል፥ ዐምፀንማል፥ ከትእዛዝህና ከፍርድህም ራቀቅ ብለናል፤
- ⁶ ፤ በስምህም ለነገሥታቶቻችንና ለአለቆቻችን ለአባቶቻችንም ለአገሩም ሕዝብ ሁሉ የተናገሩትን ባሪያዎችህን ነቢያትን አልሰማንም።
- ⁷ ፤ ጌታ ሆይ፥ ጽድቅ ለአንተ ነው፤ እንደ ዛሬም ለ**እኛ ለይሁ**ዳ ሰዎችና በኢየሩሳሌም ለሚቀመጡ ለእስራኤልም ሁሉ በቅርብና በሩቅም ላሉት አንተን በበደሉበት በበደላቸው ምክንያት በበተንህበት አገር ሁሉ የፊት አፍረት ነው።
- ⁸ ፤ ጌታ ሆይ፥ በእንተ ላይ ኃጢአት ስለ ሠራን ለእኛና ለነገሥታቶቻችን ለእለቆቻችንና ለአባቶቻችንም የፊት እፍረት ነው።
- 9 -
- ¹⁰ ፤ በእርሱ ላይ ምንም እንኳ ያመፅን ብንሆን፥ በባሪያዎቹም በነቢያት እጅ በፊታችን ባኖረው በሕጉ እንሄድ ዘንድ የእምላካችንን የእግዚአብሔርን ቃል ምንም እንኳ ባንሰማ፥ ለጌታ ለአምላካችን ምሕረትና ይቅርታ ነው።
- ¹¹ ፤ እስራኤልም ሁሉ ሕግህን ተላልፈዋል፥ ቃልህንም እንዳይሰሙ ፈቀቅ ብለዋል፤ በእርሱ ላይ ኃጢአት ሥርተናልና በእግዚአብሔር ባሪያ በሙሴ ሕግ የተጻፈው መሐላና እርግማን ፈሰሰብን።
- ¹³ ፤ በሙሴም ሕግ እንደ ተጻፌ ይህ ክፉ ነገር ሁሉ መጣብን፤ ከኃጢአታችንም እንመለስ እውነትህንም እናስብ ዘንድ ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ፊት አልለ*መንን*ም።
- ¹⁴ ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ክፉ ነገሩን ጠብቆ በእኛ ላይ አመጣ፤ አምላካችን እግዚአብሔር በሚሠራው ሥራ ሁሉ ጻድቅ ነውና÷ እኛም ቃሉን አልሰማንምና።
- ¹⁵ ፲ አሁንም ሕዝብህን ከግብጽ ምድር በበረታች እጅ ያወጣህ፥ እንደ ዛሬም ቀን ዝና ለአንተ ያገኘህ ጌታ አምላካችን ሆይ፥ ኃጢአትን **ሥርተናል፥ ክፋትንም አድርገናል**።
- ¹⁶ ፤ ጌታ ሆይ፥ ስለ ኃጢአታቸንና ስለ አባቶቻቸን በደል ኢየሩሳሌምና ሕዝብህ በዙሪያቸን ላሉት ሁሉ መሰደቢያ ሆነዋልና እንደ ጽድቅህ ሁሉ ቀነጣህና መዓትህ ከከተማህ ከኢየሩሳሌም ከቅዱስ ተራራህ እንዲመለስ አለምንሃለኩ።
- ¹⁷ ፲ አሁንም÷ አምላካችን ሆይ÷ የባሪያህን ጸሎትና ልመናውን ስማ፲ ጌታ ሆይ÷ በፌረሰው በመቅደስህ ላይ ስለ አንተ ስትል ፊትህን አብራ።
- ¹⁸ ፤ አምላኬ ሆይ፥ በፊትህ የምንለምን ስለ ብዙ ምሕረትህ ነው እንጇ ስለ ጽድቃችን አይደለምና ጆሮህን አዘንብለህ ስማ፤ ዓይንህን ገልጠህ ጥፋቃችንና ስምህ የተጠራባትን ከተማ ተመልከት።
- ¹⁹ ፤ አቤቱ÷ ስማ፤ አቤቱ÷ ይቅር በል፤ አቤቱ÷ አድምጥና አድርግ፤ አምላኬ ሆይ÷ ስምህ በከተማህና በሕዝብህ ላይ ተጠርቶአልና ስለ ራስህ አትዘግይ።
- ²⁰ ፤ እኔም ገና ስናገር ስጸልይ፥ በኃጢአቴና በሕዝቤም በእስራኤል ኃጢአት ስናዘዝ፥ በአምላኬም በእግዚአብሔር ፊት ስለ ተቀደሰው ስለ አምላኬ ተራራ ስለምን፥
- ²¹ ፤ ገናም በጸሎት ስናገር አስቀድሜ በራእይ አይቼው የነበረው ሰው ጉበርኤል እነሆ እየበረረ *መ*ጣ፤ በማታም መሥዋዕት ጊዜ ዳሰሰኝ።
- ²² ፤ አስተማረ**ኝም፥ ተናገረኝም እንዲህም አለ። ዳን**ኤል ሆይ፥ **ተበብንና ማስተዋልን እ**ሰጥህ ዘንድ አሁን መተቻለሁ።
- ²³ ፤ አንተ እጅግ የተወደድህ ነህና በልመናህ መጀመሪያ ላይ ትእዛዝ ወጥቶአል፥ እኔም እነግርህ ዘንድ መጥቻለሁ፤ አሁንም ነገሩን መርምር፥ ራእዩንም አስተውል።
- ²⁴ ፤ ዓመፃን ይጨርስ፥ ኃጢአትንም ይራጽም፥ በደልንም ያስተሰርይ፥ የዘላለምን ጽድቅ ያገባ፥ ራአይንና

ትንቤትን ያትም፥ ቅዱስ ቅዱሳኦንም ይቀባ ዘንድ በሕዝብህና በቅድስት ከተማህ ላይ ሰባ ሱብዔ ተቀጥሮአል።

- ²⁵ ፤ ስለዚህ እወቅ አስተውልም፤ ኢየሩሳሌምን መጠገንና መሥራት ትእዛዙ ከሚወጣበት ጀምሮ እስከ አለቃው እስከ መሢሕ ድረስ ሰባት ሰብዔና ስድሳ ሁለት ሰብዔ ይሆናል፤ እርስዋም በጭንቀት ዘመን ከጎዳናና ከቅጥር *ጋ*ር ትሥራለች።
- ²⁶ ፤ ከስድሳ ሁለት ጊዜ ሰባትም በኋላ መሢሕ ይገደላል፥ በእርሱም ዘንድ ምንም የለም፤ የሚመጣውም አለቃ ሕዝብ ከተማይቱንና መቅደሱን ያጠፋሉ፤ ፍጻሜውም በጐርፍ ይሆናል፥ እስከ መጨረሻም ድረስ ጦርነት ይሆናል፤ ጥፋትም ተቀጥሮአል።
- ²⁷ ፤ እርሱም ከብዙ ሰዎች ጋር ጽኦ ቃል ኪዳን ለእንድ ሱብዔ ያደርጋል፤ በሱብዔውም እኵሌ*ታ መሥ*ዋዕቱንና ቍርባኦን ያስቀራል፤ በርኵስትም ጫፍ ላይ እጥፊው ይመጣል፤ እስከ ተቈረጠውም ፍጻሜ ድረስ መቅሠፍት በእጥፊው ላይ ይፈስሳል።

- በፋርስ ንጉሥ በቂሮስ በሦስተኛው ዓመት ብልጣሶር ለተባለው ለዳንኤል ነገር ተገለጠለት፤ ነገሩም እውነት ነበረ፥ እርሱም ቃላቅ ጦርነት ነው፤ ነገሩንም አስተዋለ፥ በራእዩም ውስጥ ማስተዋል ተሰጠው።
- ² ፤ በዚያም ወራት እኔ ዳንኤል ሦስት ሳምንት *ሙ*ሉ ሳዝን ነበርሁ።
- ⁴ ፤ ከመጀመሪያውም ወር በሀያ አራተኛው ቀን ሔግሮስ በተባለው በታላቁ ወንዝ አጠንብ ሳለሁት ዓይኔን አንሣሁት
- ⁵ ፤ እነሆም÷ በፍታ የለበሰውን ጥሩም የአፈ_ገዝን ወርቅ በወገቡ ላይ የታጠቀውን ሰው እየሁ።
- ⁶ ፤ አካሉም እንደ ቢረሌ ይመስል ነበር፥ ፊቱም እንደ መብረቅ ምስያ ነበረ፥ ዓይኖቹም እንደሚንበለበል ፋና፥ ክንዶቹና እግሮቹም እንደ ጋለ ናስ፥ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበረ።
- ⁷ ፤ እኔም ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ÷ ከእኔ *ጋ*ር የነበሩ ሰዎች ግን ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ጽ*ኦ መን*ቀጥቀጥ ወደቀባቸው÷ ሊሸሽጉም ሸሹ።
- ⁸ ፤ እኔም ብቻዬን ቀረሁ ይህንም ታላቅ ራ**እይ እየሁ፤ ኃይልም አልቀረል**ኝም፥ ደም ግባቴም ወደ ማሸብሸብ ተለወጠብኝ፥ ኃይልም አጣሁ።
- ⁹ ፤ የቃሉንም ድምፅ ሰጣሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰጣሁ ጊዜ ደንግጬ በምድር ላይ በግምባሬ ተደፋሁ።
- ¹⁰ ፤ እነሆም፥ አንዲት እጅ ዳሰሰችኝ፥ በጕልበቴና በእጀም አቆ*መ*ችኝ።
- ¹¹ ፤ እርሱም። እጅግ የተወደድህ ሰው ዳንኤል ሆይ፥ እኔ ዛሬ ወደ አንተ ተልኬአለሁና የምነግርህን ቃል አስተውል፥ ቀጥ ብለህም ቁም አለኝ። ይህንም ቃል ባለኝ ጊዜ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ።
- ¹² ፤ እርሱም እንዲህ አለኝ ። ዳንኤል ሆይ፥ አትፍራ፤ ልብህ ያስተውል ዘንድ፥ ሰውነትህም በአምላክህ ፊት ይዋረድ ዘንድ ካደረግህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል፤ እኔም ስለ ቃልህ መጥቻለሁ ።
- ¹³ ፤ የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሀያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ እነሆም፥ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተውሁት።
- ¹⁴ ፲ ራእዩም ገና ለብዙ ዘ*መን* ነውና በኃለኛው ዘ*መን* ለሕዝብህ የሚሆነውን አስታውቅህ ዘንድ አሁን መ**ጥ**ቻለሁ።
- ¹⁵ ፤ ይህንም ቃል በተናገረኝ ጊዜ ፊቴን ወደ ምድር አቀረቀርሁ፥ ዲዳም ሆንሁ።
- ¹⁶ ፤ እነሆም÷ የሰው ልጅ የሚመስል ከንፌሬን ዳሰሰኝ፤ የዚያን ጊዜም አፌን ከፍቼ ተናገርሁ በፊቴም ቆሞ የነበረውን። ጌታዬ ሆይ÷ ከራእዩ የተነሣ ሕመሜ መጣብኝ÷ ኃይልም አጣሁ።
- ¹⁷ ፤ ይህ የጌታዬ ባሪያ ከዚህ ከጌታዬ ጋር ይናገር ዘንድ እንዴት ይችላል? አሁንም ኃይል አጣሁ÷ እስትንፋስም አልቀረልኝም አልሁት።
- ¹⁸ ፤ ደግሞ ሰው የሚ*መ*ስል ዳሰሰኝ÷ አበረታኝም።
- ¹⁹ ፤ እርሱም። እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፥ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፥ ጽና አለኝ። በተናገረኝም ጊዜ በረታሁና። አበርትተሽኛልና ጌታዬ ይናገር አልሁ።
- ²⁰ ፤ እርሱም እንዲህ አለኝ። ወደ አንተ የመጣሁት ስለ ምን እንደ ሆነ፥ ታውቃለህን? አሁንም ከፋርስ አለቃ *ጋ*ር

እዋጋ ዘንድ እመለሳለሁ፤ እኔም ስወጣ÷ እነሆ፤ የግሪክ አለቃ ይመጣል።

²¹ ፲ ነገር ግን በእውነት ጽሑፍ የተጻራውን እነግርሃለሁ፤ በዚህም ነገር ከአለቃችሁ ከሚካኤል በቀር *ጣንም* የሚያጸናኝ የለም።

- **ለ**ኔም በሜዶናዊ በዳርዮስ *መጀመሪያ ዓመ*ት አጸናውና አበረታው ዘንድ ቆሜ ነበር።
- ² ፤ አሁንም እውነትን አሳይሃለሁ። እነሆ፥ ሦስት ነገሥቃት ደግሞ በፋርስ ይነሣሉ፤ አራተኛውም ከሁሉ ይልቅ እጅግ ባለ**ሐ**ጋ ይሆናል፤ በባለሐግነቱም በበረታ ጊዜ በግሪክ *መንግሥት* ላይ ሁሉ*ን ያ*ስነሣል።
- ³ ፤ ኃያልም ንጉሥ ይነሣል÷ በትልቅ አገዛዝም ይገዛል÷ እንደ ፊቃዱም ያደርጋል።
- ⁴ ፤ አርሱም በተነሣ ጊዜ *መንግሥቱ* ይሰበራል፤ እስከ አራቱ የሰማይ ነፋሳት ይከፋፊላል። ለዘሩ ግን አይከፋፊልም÷ እንደ ገዛበትም አገዛዝ አይሆንም፤ መንግሥቱ ይነቀላልና፤ ከእነዚህም ለሌሎች ይሆናልና።
- ⁵ ፤ የደቡብም ንጉሥ ከአለቆቹም አንዱ ይበረታሉ፤ እርሱም ይበረታበታል ይሠለጥንማል፤ ግዛቱም ታላቅ ግዛት ይሆናል።
- ⁶ ፤ ከዘመናትም በኋላ ይጋጠማሉ፤ የደቡብም ንጉሥ ሴት ልጅ ቃል ኪዳን ለማድረግ ወደ ሰሜን ንጉሥ ትመጣስች፤ የክንድዋ ኃይል ግን አይጸናም፥ እርሱና ክንዱም አይጸናም፤ እርስዋና እርስዋን ያመጡ የወለዳትም በዚያም ዘመን ያጸናት አልፌው ይሰጣሉ።
- ⁷ ፤ ነገር ግን ከሥርዋ ቍጥቋጥ እንዱ በስፍራው ይነሣል፤ ወደ ሠራዊቱም ይመጣል፥ ወደ ሰሜንም ንጉሥ እምባ ይገባል፥ በላያቸውም ያደርጋል፥ ያሸንፍማል።
- ⁸ ፤ አማልክቶቻቸውንና ቀልጠው የተሠሩትን ምስሎቻቸውን ከብርና ከወርቅም የተሠሩትን የከበሩትን ዕቃዎች ወደ ግብጽ ይማርካል፤ እስከ ጥቂትም ዓመት ድረስ ከስሜን ንጉሥ *ጋ*ር ሳይዋ*ጋ* ይቀመጣል።
- ⁹ ፤ ይህም ወደ ደቡብ ንጉሥ *መን*ግሥት ይገባል፥ ነገር ግን ወደ ገዛ ምድሩ ይመለሳል።
- ¹⁰ ፤ ልጆቹም ይዋጋሉ፤ ብዙ ሠራዊትንና ሕዝብን ይሰበስባል፤ እርሱም ይመጣል፥ ይ**ጐ**ርፍማል፥ ያልፍማል፤ ተመልሶም እስከ አምባው ድረስ ይዋጋል።
- ¹¹ ፤ የደቡብም ንጉሥ ይቈጣል ወጥቶም ከስሜን ንጉሥ ጋር ይዋጋል፤ ብዙ ሕዝብንም ለስልፍ ያቆጣል÷ ሕዝቡም አልፎ በእ<u>ኛ</u> ይሰጣል።
- ¹² ፤ ሕዝቡም በተወሰደ ጊዜ ልቡ ይታበያል፤ አእላፋትንም ይጥላል÷ ነገር ግን አያሸንፍም።
- ¹³ ፲ የሰሜንም ንጉሥ ይመለሳል፥ ከቀደመውም የበለጠ ብዙ ሕዝብ ለሰልፍ ያቆጣል፤ በዘመናትና በዓመታትም ፍጻሜ ከታላቅ ሥራዊትና ከብዙ **ሀብት ጋር ይመጣል**።
- ¹⁴ ፤ በዚያም ዘመን ብዙ ሰዎች በደቡብ ንጉሥ ላይ ይነሣሉ፤ ከሕዝብህም መካከል የዓመፅ ልጆች ራ**እዩን ያ**ጸኦ ዘንድ ይነሣሉ፤ ነገር ግን ይወድቃሉ።
- 15 ፲ የሰሜንም ንጉሥ ይመጣል፥ አፈርንም ይደለድላል፥ የተመሸገችንም ከተማ ይወስዳል፤ የደቡብም ሠራዊት የተመረጡትም ሕዝቡ አይቆሙም፤ ለመቋቋምም ኃይል የላቸውም።
- ¹⁶ ፤ በእርሱም ላይ የሚመጣው ግን እንደ ፈ*ቃዱ ያ*ደርጋል፥ በፊቱም የሚቆም የለም፤ በመልካሚቱም ምድር ይቆጣል፥ በእ**ኟ**ም ውስጥ ጥፋት ይሆናል።
- ¹⁷ ፤ ከመንግሥቱም ሁሉ ኃይል ጋር ይመጣ ዘንድ ፊቱን ያቀናል፥ ከእርሱም ጋር እንድነትን ያደርጋል፤ ያረክሳትም ዘንድ ሴትን ልጅ ይሰጠዋል፤ እርስዋም እትጸናም ለእርሱም አትሆንም።
- ¹⁸ ፤ ከዚህም በኋላ ፊቱን ወደ ደሴቶች ይመልሳል፥ ብዙዎችንም ይወስዳል፤ አንድ አለቃ ግን ስድቡን ይሽራል፥ ስድቡንም በራሱ ላይ ይመልሳል።
- ¹⁹ ፤ ፊቱንም ወደ ገዛ ምድሩ አምባዎች ይመልሳል፤ ተስናክሎም ይወድቃል፥ አይገኝምም።
- ²⁰ ፤ የዚ*ያን* ጊዜም በመንግሥቱ ክብር መካከል አስገባሪውን የሚያሳልፍ በስፍራው ይነሣል፤ ነገር ግን በቊጣው ሳይሆን በሰልፍም ሳይሆን በጥቂት ቀን ይሰበራል።
- ²¹ ፤ በእርሱም ስፍራ የተጠቃ ሰው ይነሣል የመንግሥቱንም ክብር አይሰጡትም፤ በቀስታ መጥቶ መንግሥቱን በማታለል ይገዛል።
- ²² ፤ የሚጐርፍም ሠራዊት ከፊቱ ይወስዳል፥ እርሱና የቃል ኪዳኦ አለቃ ይሰበራሉ ።
- ²³ ፤ ከእርሱም ጋር ከተወዳ<u>ጀ</u> በኋላ በተንኰል ያደርጋል፤ ከጥቂትም ሕዝብ ጋር ወጥቶ ይበረታል።

- ²⁴ ፤ በቀስታ ከአገር ሁሉ ወደ ለመለመቸው ክፍል ይገባል፤ አባቶቹና የአባቶቹ አባቶች ያላደረጉትንም ያደርጋል፤ ብዝበዛውንና ምርኮውንም ሀብቱንም በመካከላቸው ይበትናል፤ በምሽጎችም ላይ እስከ ጊዜው ድረስ አሳቡን ይራጥራል።
- ²⁵ ፤ በታላቅም ሠራዊት ሆኖ ኃይሉንና ልቡን በደቡብ ንጉሥ ላይ ያስነሣል፤ የደቡብም ንጉሥ በታላቅና በብዙ ሠራዊት ሆኖ በስልፍ ይዋጋል፤ ነገር ግን እሳብ በእርሱ ላይ ይ**ፈ**ጥራሉና አይጸናም።
- ²⁶ ፤ መብሉንም የሚበሉ ሰዎች ይሰብሩታል፤ ሠራዊቱም ይ**ጉር**ፋል፤ ብዙዎችም ተገድለው ይወድቃሉ ።
- ²⁷ ፤ እንዚህም ሁለት *ነገሥታት ክፋትን ያደርጉ ዘንድ* በልባቸው *ያ*ስባሉ፥ በአንድ ገበታም ተቀምጠው ሐሰት ይናገራሉ፤ ነገር ግን ፍጻጫው እስከ ተወሰነው ጊዜ ነውና አይከናወንላቸውም።
- ²⁸ ፤ ከብዙም ሀብት ጋር ወደ ምድሩ ይመለሳል፥ ልቡም በተቀደሰ ቃል ኪዳን ላይ ይሆናል፤ ፌቃዱንም ያደርጋል፥ ወደ ገዛ ምድሩም ይመለሳል።
- ²⁹ ፤ በተወሰነውም ጊዜ ይመለሳል ወደ ደቡብም ይመጣል፤ ነገር ግን **ኋለኛው እንደ ፊተኛው አይሆ**ንም ፡፡
- ³⁰ ፤ የኪቲም መርከቦች ይመጡበታልና ስለዚህ አዝኖ ይመለሳል÷ በቅዱሱም ቃል ኪዳን ላይ ይቈጣል÷ ፊቃዱንም ያደርጋል፤ ተመልሶም ቅዱሱን ቃል ኪዳን የተዉትን ሰዎች ይመለከታል።
- ³¹ ፤ ከእርሱም ጋር ሠራዊቶች ይቆጣሉ፥ መቅደሱንም ግንቡንም ያረክሳሉ፥ የዘወትሩንም መሥዋዕት ያስቀራሉ፥ የጥፋትንም ርኵስት ያቆጣሉ።
- ³² ፤ ቃል ኪዳኑን የሚበድሉትንም በማታለል ያስታል፤ ነገር ግን አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ይበረታሉ÷ ያደርጋሉም።
- ³³ ፲ በሕዝቡም መካከል ያሉ ጥበባኞች ብዙ ሰዎችን ያስተምራሉ፤ ነገር ግን በሰይፍና በእሳት ነበልባል በምርኮና በመበዝበዝ ብዙ ዘመን ይወድቃሉ።
- ³⁴ ፤ በወደቁም ጊዜ በጥቂት አርዓታ ይረ~~ዓ~~ሉ፤ ብዙ ሰዎችም በግብዝነት ወደ እነርሱ ተባብረው ይሰበሰባሉ።
- ³⁵ ፤ እስከ ተወሰነውም ዘመን ይሆናልና ከ**ተበበ**ኞቹ አያሌዎቹ እስከ ፍጻሜ ዘመን ይነጥሩና ይጠሩ ይነ**ጡም ዘን**ድ ይወድቃሉ።
- ³⁶ ፤ ንጉሥም እንደ ፊቃዱ ያደርጋል፤ ራሱንም ከፍ ከፍ ያደርጋል፥ በአማልክት ሁሉ ላይ ራሱን ታላቅ ያደርጋል፥ በአማልክትም አምላክ ላይ በትዕቢት ይናገራል፤ ቍጣም እስኪፈጸም ድረስ ይከናወንለታል፥ የተወሰነው ይደረ ጋልና።
- ³⁷ ፤ የአባቶቹንም አማልክት የሴቶችንም ምኞት አይመለከትም፤ ራሱንም በሁሉ ላይ ታላቅ ያደርጋልና አማልክትን ሁሉ አይመለከትም።
- ³⁸ ፤ በእንዚህ ፋንታ ግን የአምባዎቹን አምላክ ያኩብራል፤ አባቶቹም ያላወቁትን አምላክ በወርቅና ቡብር በዕንቊና በከበረ ነገር ያኩብረዋል።
- ³⁹ ፤ በእንግዳም እምላክ እርዳታ በጽኑ እምባ ላይ ያደርጋል፤ ለሚያውቁት ክብር ያበዛላቸዋል፥ በብዙም ላይ ያስገዛቸዋል፥ ምድርንም በዋጋ ይክፍላል።
- ⁴⁰ ፤ በፍጻሜ ዘመንም የደቡብ ንጉሥ ከእርሱ ጋር ይዋጋል፤ የሰሜንም ንጉሥ ከሰረገሎችና ከፌረሰኞች ከብዙም መርከቦች ጋር እንደ ዐውሎ ነፋስ ይመጣበታል፤ ወደ አገሮችም ይገባል÷ ይኰርፍማል÷ ያልፍማል።
- ⁴¹ ፤ ወደ መልካሚቱም ምድር ይገባል÷ ብዙ አገሮችም ይወድቃሉ፤ ነገር ግን ኤዶም*ያ*ስና ሞዓብ ከአሞንም ልጆች የበለጡት ከእ<u>ጃ</u> ይድናሉ።
- ⁴² ፤ እጁን በአገሮች ላይ ይዘረጋል፥ የግብጽም ምድር አ*ታመ*ልጥም።
- ⁴³ ፤ በወርቅና ቡብርም መዝገብ ላይ፥ በከበረችም በግብጽ ዕቃ ሁሉ ላይ ይሠለ**ጥናል፤ የልብያና የኢትዮጵ**ያ ሰዎችም ይከተሉታል።
- ⁴⁴ ፲ ከምሥራቅና ከሰሜን ግን ወሬ ያውከዋል፤ ብዙ ሰዎችንም ይገድል ዘንድና ሬጽሞ ያጠፋ ዘንድ በታላቅ ቍጣ ይወጣል።
- ⁴⁵ ፤ ንጉሣዊ ድንኳኦንም በባሕርና በከበረው በቅዱስ ተራራ መካከል ይተክላል፤ ወደ ፍጻሜው ግን ይመጣል÷ ማንም አይረ~~ዓ~~ውም።

- በዚያም ዘመን ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል፤ ሕዝብም ከሆነ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ እንደ እርሱ ያለ ያልሆነ የመከራ ዘመን ይሆናል፤ በዚያም ዘመን በመጽሐፉ ተጽፎ የተገኘው ሕዝብህ ሁሉ እያንዳንዱ ይድናል።
- ² ፤ በምድርም ትቢያ ውስጥ ካንቀላፉቱ ብዙዎች ይነቃሉ፤ እኵሌቶቹ ወደ ዘላለም ሕይወት፥ እኵሌቶቹም ወደ አፍረትና ወደ ዘላለም ጕስቍልና።
- ³ ፤ ጥበበኞቹም እንደ ሰማይ ፀዳል÷ ብዙ ሰዎችንም ወደ ጽድቅ የሚ ልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ።
- ⁴ ፤ ዳንኤል ሆይ÷ አንተ ግን እስከ ፍጻሜ ዘመን ድረስ ቃሉን ዝጋ÷ መጽሐፉንም አትም፤ ብዙ ሰዎች ይመረምራሉ÷ እውቀትም ይበዛል።
- ⁵ ፤ እኔም ዳንኤል አየሁ፤ እነሆም፥ ሁለት ሌሎች ቆመው ነበር፥ አንዱ በዚህ በወንዙ ዳር፥ ሌላውም በዚያ በወንዙ ዳር።
- ⁶ ፤ እንዱም ከወንዙ ውኃ በላይ የነበረውን በፍታም የለበስውን። የዚህ ድንቅ ፍጻሜ እስከ *መቼ* ነው? አለው።
- ⁷ ፤ ከወንዙም ውኃ በላይ የነበረው በፍታም የለበሰው ሰው ቀኝና ግራ እጇን ወደ ሰጣይ አንሥቶ። ለዘ*መንና* ለዘመናት ለዘመንም እኵሌታ ነው፤ የተቀደሰውም ሕዝብ ኃይል መበተን በተጨረሰ ጊዜ ይህ ሁሉ ይሬጸጣል ብሎ ለዘላለም ሕያው ሆኖ በሚኖረው ሲምል ሰጣሁ።
- ⁸ ፤ ሰማሁም ነገር ግን አላስተዋልሁም፤ የዚያን ጊዜም። ጌታዬ ሆይ÷ የዚህ ሁሉ ፍጻሜ ምንድር ነው? አልሁ።
- ⁹ ፤ እርሱም እንዲህ አለኝ። ዳንኤል ሆይ፥ ቃሉ እስከ ፍጻሜ ዘመን ድረስ የተዘጋና የታተመ ነውና ሂድ፤
- ¹⁰ ፤ ብዙ ሰዎች ሰውነታቸውን ያጠራሉ ያነጡማል ይነ**ጥሩማል፤ ክ**ፉዎች ግን ክፋትን ያደርጋሉ፤ ክፉዎችም ሁሉ አያስተውሉም፥ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ።
- ¹¹ ፤ የዘወትሩም መሥዋዕት ከቀረ ጀምሮ፥ የጥፋትም ርኵስት ከቆመ ጀምሮ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀን ይሆናል።
- ¹² ፤ የሚታገሥ፥ እስከ ሺህ ሦስት *መ*ቶ ሠላሳ አምስት ቀንም የሚደርስ ምስጉን ነው።
- ¹³ ፤ አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ ሂድ፤ አንተም ታርፋለህ፥ በቀኑም መጨረሻ በዕጣ ክፍልህ ትቆማለህ።

For other languages please go to www.wordproject.org